

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN 16 OLDAL TERJEDELEMMEL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII., Práter-utca 44.

Előfizetési ára külön:	Szerkesztik:	Mezőgazdával együtt:
Egész évre 1.80	LEPSÉNYI MIKLÓS	Egész évre 3.—
Fél évre —.95	és	Fél évre 1.50
Negyed évre —.50	NÉMETH GELLÉRT.	Negyed évre —.80
Egyes szám ára 4 kr.		Egy petítisor hirdetés ára 10 kr.

A néppárt „egyenruhás kérvényei.”

— Irta: Rakovszky István. —

Tűzzel, vassal akarták a tatárok a néppártot kipusztítani, aljas gazságokkal akarták a választásoknál jogaitól a néppárti választót megfosztani. Nem sikerült. A kis hadat a képviselőházban gúnnyal, rágalmakkal akarták elnémitani. Kudarcot vallottak. Csakhamar tapasztalhatták, hogy ez a kis csapat nem csak arra szorítkozik, hogy a nemtelen támadásokat sikeresen visszaverje, hanem maga támadólag lép föl. Reámutatott a szegény, vallási érzületében mélyen sértett nép elnyomására, elszegényedésére, adókkal való túlterheltségére, míg a főttárok a nép rovására gazdagodnak, mint pénzintézetek 38-szoros igazgatói, tanácsosai. Kellemtlen volt ez reájok nézve, de biztak, hogy majd csak kifárad az üldözésben a néppárt, kifárad a harcban a zaklatott nép. Egyszerre nagy idegesség vett a tatárokon erőt. Mi történt? Kérvényeket nyújtottak be a földadó leszállítása és a tőzsdeadó behozatala ügyében a néppárti képviselők és ily kérvények beadására hívták föl kerületeikből a kormánypárti képviselőket is. Ugyanazon kormánypárti képviselőket, kik a néppárt által mult évben (mikor e sorok írója s később Lep-sényi Miklós tette meg az indítványt) ily értelmű

Rimely Károly Besztercebánya aranybányászat püspöke.

és célu beadott javaslatot nagy hősiessen (a nép érdekeiről lévén csak szó,) **leszavazták!**

Ebből látták, hogy miként terjed a néppárt. Ebből győződhetek meg, mily figyelemmel kíséri a nép az ő pártjának, a néppártnak működését. Alig két hónapja, hogy megjelent „*Lejebb a földadóval*” című cikkem e lapokban és már kétszáznál több kérvény érkezett be a képviselőházhoz, az ország minden vidékéről! „*Egyenruhás kérvények*”-nek csufolta az „Országos Hírlap”, Tiszáék ujsága e kérvényeket. Nincs mért szégyelnünk, hogy egyenruhásak. A tisztességes, becsületes katona egyenruháját nem dugja el; hadd lássa barátja, hadd ismerje föl ellensége! Ismerjék fel a tatárok, hogy a néppárt tábora napról-napra szaporodik; tudjuk meg mi néppárti képviselők, kik fáradozunk, kiket üldöznek a képviselőházban és azon kívül, hogy *mögöttünk áll a nép és figyel és hallgat ránk.*

De érdekeset is olvasunk az „*Országos Hírlap*” említett cikkéből; t. i. azt, hogy a kormány *elszánta magát a földadó leszállítására és a tőzsdeadó behozatalára.* Na, végre valahára! Lássátok kedves néppárti barátim, mire jó a néppárt. Ha nem küldtetek volna néppárti képviselőket, a

kik folyton sürgetik a földadó leszállítását és a tőzsdeadó behozatalát, *ugy senki sem sürgette volna ezt a parlamentben.* De ezen 17 főből álló kis párt megtette. Hát ha még többen lennénk! Ha mi nem hívjuk föl e kis ujság által a népet, hogy nyujtsa be kérvényeket, *ugy senki se hívta volna föl.* Kiváncsiak vagyunk miként fognak szavazni a tatárpárti urak?

A kérvényi bizottság egyszerűen a pénzügyminiszternek akarja kiadatni e kérvényeket. De ezzel *a néppárt nem fog megelégedni.* Mindenesetre névszerinti szavazással dönti el a kérdést. Látni fogjuk majd: *kik a nép barátai?*

De én más célt is akartam e sorokkal elérni. Most a nyári szünidők vannak. Használjuk jól föl ez időt. Azon községek melyek még nem küldöttek be „egyenruhás kérvényeket“, küldjék be képviselőikhez: most gyűjtsenek minél több aláírást, és hívják föl erőlyesen őt, hogy nyujtsa kérvényüket be. Mily tartalommal bírjon ezen „egyenruhás kérvény?“ azt annak idején megírtam: valamit a képviselőhöz intézendő kísérő levelet is. A „M. Néplap“ szerkesztősége lesz oly szíves e mintát újból közölni.*)

Jó lesz a képviselőházhoz intézendő kérvényt *kétszer lemásolni és mindegyik példányt aláírni.* Megmondom ennek okát is. Megtörtént, hogy kormánypárti képviselők nem adták be a hozzájuk küldött kérvényeket**). A kérvényt az illető község küldje meg saját képviselőjének, és ha észrevevén, hogy az nem terjeszti be, *akkor, de csak akkor küldje be a második példányt egy néppárti képviselőnek,* ki azt mindenesetre be fogja terjeszteni. Így történt ez már velem is, utoljára a nagy sallói kérvénnyel. *Egyszer mind tudósítsák a „Magyar Néplap“ szerkesztőségét egy levelező lapon, hogy X. képviselőhöz ennyi meg ennyi aláírással ez meg ezen község átküldötte a gyűlölt „egyenruhás kérvényt“.* A szünidők után a kérvények egész özöne lesz bejelentve a képviselőháznak ha: látni fogják az országos mozgalmat, mely mind nagyobb arányokat ölt, végre mégis engedni lesznek kénytelenek.

A néppárti képviselők meg fogják tenni kötelességüket. De egy magukban gyengék. Ha azonban megindul a nép, ha működésük vizshangra talál és ez a vizshang elhallatszik egész a képviselőházba, akkor oly erővel rendelkeznek, mellyel szemben minden fűrfang, erőszak, alatomosság kudarcot vall, mert akkor az ellentábor magát kétségbevonhatlanul és letagadhatlanul nem egy parlamenti párttal, de a néppel magával találja szemben. Ezért hívtam én fel nép-

* A jövő számban megint meg hozzuk. Szerk.

** Így többek között Erdélyi igazságügyminiszter.

Szerk.

párti barátaimat ezen csekély fáradságot igénylő kérvények aláírására, mert él bennem a remény, hogy kötelességem a képviselőházban a hitért és népért harcolnom, a parlamenten kívül pedig fáradságot nem kerülve, mindent elkövetni, hogy tettel, tanácsesal a nép javára működjem, a népet közönyéből felrázzam, melybe a tatárok eljárása sülyesztett.

Azért felhivom, hogy jöjjön, sorakozzék melénk a csatatéren, ahol nem a mi saját külön érdekeinkért, hanem a **nép érdekeiért** harcolunk, a melyeket e két szóban foglalhatunk össze: **a hitért és népért!**

Közös kincsünk a hit, közös érdek a nép jólléte. A földadó leszállítása és a tőzsdeadó behozatala egy lépés ezen cél felé.

Küldjünk tehát mennél több kérvényt a képviselőházhoz, melyben ezeket sürgetjük. És hogy azon képviselő uraknak, kiknek elég idejük van képviselőségük mellett számtalan bankoknál és iparvállalatoknál nagy fizetésű állásokat foglalni el, a szegény nép bajai is eszükbe jusson, követeljük minden beszámolóznál tőlük a földadó leszállítását és az általuk dédelgetett tőzsde megadóztatását és hangoztassuk országszerte a jelszavunkat:

„Lejebb a földadóval!“

A keresztény fogyasztási szövetkezetek országos központi áruraktára minden árucikket szállít. Helyiség: Budapest. Ferencz-körut 16. sz.

POLITIKAI HIREK.

Figyelmeztetés.

A jövő évre összeállított választók névjegyzékének e hó 5-ikétől 15-ig minden község háznál ki kell téve lenni, hogy a választók utána nézhessenek, ha vajjon föl vannak-e véve a választók közé, vagy nincsenek-e fölveve oda jogosulatlanok is? Figyelmeztetjük tehát t. olvasóinkat, hogy ez idő alatt tekintsék át a választók listáját s akár azt vennék észre, hogy fűrfangosan ki vannak hagyva, vagy téves tételek vannak beírva, akár pedig tapasztalnák, hogy olyanokat is beírtak, kiknek törvény szerint szavazati jogunk nincsen, adjanak be felebbezést a központi választmányhoz, kérve a lista kiigazítását. A felebbezést azonban július 15-ig nyujtsák ám be, mert később nem veszik figyelembe. Ha pedig azt mondanák, azért hagyták ki, mert nem fizet elég adót, noha fizetne annyit, amennyit a törvény megkíván, akkor meg egyenesen a belügyminiszterhez forduljanak orvoslásért. A kérvények bélyegmentesek.

A kvóta.

E deák szó jelentése: *mennyi.* Értjük pedig alatta mi, azt az összeget, amellyel Magyarország és Ausztria közösügyeinek terhei viseléséhez hozzá járul.

Magyarország kvótája eddig 31 és fél százalék volt, Ausztriáé meg 68 és fél. Azaz a közösiyek költségei ben minden száz forintból 31 és felet Magyarország fizetett, 68 és felet meg Ausztria. Ausztria most azt akarná, hogy mi többet, nevezetesen 43—45 százalékot fizessünk, hogy ő rá kevesebb essék. De mi meg nem akarunk erre ráállni, mert ez nagy teher volna a hazán. Legfőlebb annyit teszünk meg, hogy a felet kikerekítjük egészen s fizetünk 32 százalékot. Miután az osztrákok ezzel nincsenek megelégedve, a magyar és osztrák kormány már két év óta egyezkedik a kvótán s nem tud diültre jutni. Most már úgy látszik, nem is lesz semmisa a kiegyezésből. Bár alkudoznak folyton, de ez már csak világámitás. A kvóta arányának megállapítására még most is sok tintát fogyasztanak el. Mind a két fél okosodik, számít s a maga igazát akarja bebizonyítani. A legújabbban *Horánszky* Nándortól, az ismert nemzetipárti politikustól jelent meg egy füzet, mely a kvóta arányának megállapítását próbálja. A rendkívül érdekes és alapos munka a két ország gazdasági viszonyainak föltüntetésével bizonyítja, hogy az osztrákok kívánsága tulságos és szerénytelen. Ha kívánságaikat teljesítenék, anyagilag tönkretennék hazánkat.

Az Isten keze.

Még mindig folynak a könnyek, melyeket szemünkben a mult heti istencsapás, az országos nagy jég-eső fakasztott. Egy szomorú és fájdalmas esztendő szenvedése után minden reményünk az aratásban központosult. A gyönyörű vetések hullámzó tengere boldogsággal töltötte el a gazda szívét. Örömkönyvek ütek pilláin, midőn szettekintett a ringó kalászon. Az elmúlt nehéz esztendő után jó aratást remélt mely végre lendít egyet nehéz sorsán. De szívzakasztó volt hallani keserves zokogását, midőn a büntető Ur leszállott hozzá, végig paskolta terményeit, a földre fektette gabonáját, jégfergeteggel csépelte ki a sárguló kalászokat! Zokogás fojtotta el akkor ajkán az ima szavát. Vége mindennek! Mi lesz most? Mit eszünk, mivel ruházkodunk? Uristen, az éhhalál vár reám és gyermekeimre! Így siránkoztak ezren meg ezren e hazában, a letarolt vetések fölött.

Ime, nézd ember, az Isten büntetését! Már szádban volt a kenyér és erszényedben a pénz, s ime Isten keze kivette tárcádból a pénzt s a megsemmisülés örvényébe dobta. Büntetés ez rajtad. Az Ur ostora ez. Emlékezz bűneidre. Emlékezz, miként adtad el a választásokkor becsületedet, miként bocsátottad áruba lelkedet. Pénzért szavaztál s pénzért pogány lelkű férfiakat választottál. Intettünk: hogy *vigyázz, elér az Ur keze!* de te süket voltál ez intó szóra s füled csak a csábítást és a pénz csengését akarta hallani. Megfeledkeztél az Istenről, a *liberálisok* kedvéért. Nem oly férfiakat juttattál győzelemhez, kik az egyház jogának védelméért készek vérüket áldozni, hanem olyanokat, kik az egyházat bántják, sértik, rugdalják. Papjaidat kicsufoltad, oltáraidat elhagytad, a templomot megvetted. Ne csodáld tehát, ha Isten keze megnehezült fölötted. Az Ur nem siet, de nem is felejt. A gyalázatos embervásár óta, amidőn a nép nagyrésze baromként árulta magát, ez a második esztendő ugy-e? S a mult év mily nyomoruságos volt! De még borzasztóbb lesz a következő! A szegénység már most is nagy, a drágaság már most is elviselhetetlen, de vigyázzatok, hogy a szegénység és drágaság még nagyobb lesz. Az Istennel nem lehet kikötni. Vétkeztetek hazátok ellen és a becsület ellen és Isten ellen, tehát bűnhődni is fogtok.

Segítsünk a munkásokon.

Igen sokat tettek az utóbbi időben a katolikus Belgiumban a munkás lakosság helyzetének javítására. Ujabbban különösen nagy buzgalom mutatkozik munkáslakházak és munkás-egyleti házak építésében. Május elején Marchienes-Docherinben, (egyik külvárosa Charleroi ipargócpontnak) a szociáldemokraták eszméitől még mindig tévutra vezetett lakosság közepett egy igazán mintamunkásházat adtak át rendeltetésének. A nagyszerű épületben földszinten van a kápolna, az üdülősarnok, az ebédlőterem, lakosztályok, a házilelkész és az igazgató számára. Az üdülősarnokban és a mellette levő nagy udvarban többféle alkalom van nyújtva kellemes szórakozásra és üdülésre. A 3 emeletes épület minden emeletén 33 csinosan butorozott hálószoba van, melyeket télen gőzfűtéssel melegítenek. Négy fürdőszoba a munkások tisztaságát és egészségét szolgálja. Egy mosókonyha, ellátva a legújabb berendezésekkel, 3 óra alatt végzi 100 lakó fehérműjének a tisztítását. Egy 30 lóerejű gép ellátja a házat villamos világítással, vízzel és gőzzel. A konyhai és házimunkát apácák végzik. Csekély 10 frank (egy frank körülbelül 45 krajcár) fizetésért hetenként, kap a nőtlen munkás teljes kosztot, lakást, fehérműjének mosását és javítását. Az étlapra még eddig egy munkás sem panaszkodott. Esténként a „munkáslelkész“ (egy külön szerzetesrend a munkások részére) oktatást ad és előadást tart a különböző szakmákból és a napi kérdésekről. Minden munkásnak szabad bemenete van az előadásokra.

Lüttichben „munkásotthon“ (foyer de l'ouvrier) név alatt működik áldásosan egy katolikus egyesület, melynek az a célja, hogy a munkásoknak saját házat szerezzen. Egy bank segítségével a munkások a legelőnyesebb feltételek mellett kölcsönpenzt kapnak. 1887 végével 817 munkásalad 4300 lélekkel 1.871,120 frankot kapott kölcsönbe; házaik értéke 2 millió 766 ezer frank. Meghatározott időközökben visszafizetik a munkások a kölcsönt a „munkásotthon egyesületnek“ és így meghatározott időben tulajdonosai lesznek a háznak. Ha a munkás meghalna, mielőtt még a ház átment a tulajdonába, úgy egy külön biztosítás gondoskodik róla, hogy azért a ház megmaradjon a családnak. De a „munkásotthon egyesület feladatának tekinti egyuttal a munkások erkölcsi életét is emelni. Buzdítás és utbaigazítás által a tisztaságra, a rendre, takarékosagra és mértékletességre szoktatni.

Fáradozásai a legszebb eredményekkel is vannak jutalmazva. Nyssens, a belga munkaügyminiszter résztvett az egyesületnek legutóbbi közgyűlésén, legnagyobb elismerését fejezte ki áldásos működéséért. Kijelentette hogy a kormány legközelebb törvényjavaslatot nyújt be a munkások *baleset- és nyugdíjbiztosításáról*.

Mikor fog a mi társadalmunk és a mi kormányunk úgy gondoskodni a munkásokról mint a *katholikus* Belgium és annak *katholikus* kormánya? Vagy bevárják a hatalmon levők és a földi javakban duslakodók míg az Istenétől megfosztott nép megelégetli nyomorát és elkeseredésében iszonyu boszút áll elnyomóin? Féltjenek és rettegjenek a nép boszujától, mert ma a nép a hadsereg is!

Az orvtámadás.

(Bizalmi nyilatkozatok Lepsényi Miklóshoz.)

*

Nagyságos ft. Lepsényi Miklós orsz. képviselő urnak!

Bocsánatot kérek, hogy szerény soraimmal alkalmatlankodom, de nem tudom magamat visszatartani, hogy sajnálkozó részvételem ki ne fejezzem. Mert én, ki e kis lapot első évfolyamától olvasom, ismerem a *Magyar Néplap* érdemeit s a tisztelt szerkesztőét is. Ambár tudom, hogy nem méltóztatik rá szorulni érdemei elismerésére, de elismeri azt az egész ország, akibe még egy szikra katolikus hit van.

Még azt merete írni az *Uj-Budapest*, hogy Pichler és Olay elhagadták a Lepsényi mandátumát. No, de az a szerencse tisztelt Uj-Budapest, hogy épen megfordítva áll a dolog, mert nem hiszem, hogy még találkoznék katolikus ember, ki Pichlerre, vagy Olayra szavazna. De bocsánat, hisz ezek az urak nagyon is országházba valók, hanem persze a *váciba*. Oda már nagy érdemeket szereztek maguknak.

Igazat mond a *Budapesti Hirlap* 168-ik számában, hogy nemcsak Lepsényit verték meg, hanem másik végével a botnak magát a függetlenségi pártot is. No, legalább megint csináltak maguknak egy politikai *koporsó-szöveget*, mink pedig erősödünk.

*Eljen Lepsényi Miklós!**Eljen a néppárt!*

Szob, (Hontm.) 1898. június 20-án.

Több elvtárs nevében
Behalik Vilmos iparos.*Főt. szerkesztő ur!*

Engedje meg főtisztelendő szerkesztő ur, hogy én is azon résztvevők közé sorakozzam, kikkel együtt érezek s együtt botránkozom meg az Ön nyilvános megtámadtatásán, mert a jó és üdvös iránt, nekem is van érző szívem. Hígyje meg nekem főtisztelendő szerkesztő ur és minden olvasója e kedves lapnak, hogy Jeruzsálem tanácstermében, (szinédrium) utcáin, és Pilátus udvarán képzeltem magamat, a midőn az édes Üdvözítőnket hurezolták, megbotozták, végre kivégezték. Oh! hol voltak akkor kedves tanítványai, kik védelmére keltek volna? A félelem vett rajtok erőt, mert hitükben ingatagok és gyengék voltak. Bizonyítja ezt Tamás hitetlensége, Péter tagadása, Judás árulása. Tamásról tudjuk, hogy töredelmes gyónást végzett eme szavaival: Én Uram, és én Istenem! Péterről tudjuk, hogy a bűnbánat könnyűi barázdákat mostak arcáin. De Judás Tehát Mária országának Uj-Jeruzsálemében is történt hasonló eset, azzal a különbséggel, hogy e gyalázatos tettegességgel nem az Ur Jézust, hanem annak fölkelet és meghívott szolgáját sértették, de még meg nem ölték. Itt is láttuk mindazt, amit a régi Jeruzsálemben.

Midőn Pilátus *megbotoztatás* után kivitte az Ur Jézust a tömeg elé, mondá: *Im hol az ember*. Ott ordítva kiálták: *Feszítsd meg!* itt pedig: *Üsd agyon a kutyát!*

A tanácsterem Jézus ellen ott is úgy tele volt, mint itt a kormány részéről főtisztelendőség ellen. Az utcák ott is úgy tele voltak, mint itt. Sőt még az ablakok és erkélyek is. Poroszlók itt is voltak, mint ott. Hamis tanúk itt is voltak, mint ott. Fegyveres erő itt is volt, mint ott. De résztvevő kevés volt itt is mint ott. Hanem ítélő bíróságot csak az itt is, aki lesz ott

is, meg a tulvilágon is, kinek hatalma van égen, földön, élők és holtak fölött egyaránt.

Főtisztelendő szerkesztő Uram! nem tehetek róla, de férfi magyar katolikus szívem telve van ön, szegény hazánk és szentegyházunk iránt.

Hova lettek tanítványai, a néppárti képviselők? Tisztelet a kivételnek. Eppen mint az ur Jézus midőn a 13 beteget meggyógyította és csak *egy* ment vissza megköszönni. Ebredjete katolikus nagyok! Mert már oda jutottunk, hogy nem a szegény népet kell ébreszteni, akinek szeme már nyílt, hanem nagyjainkat. Félő, hogy e szegény nép türelmét veszítve boszuért kiált és vért iszik.

Magyarok Nagyszonyja, Királynéja! mond csak, szereted-e e hazát? Oh, lehetetlen, hogy azon örökséget, melyet első sz. királyunk reád bizott, hogy megvetted és elhagytad volna. A te sz. Fiadnál való hathatós könyörgésed által eszközöld drága hazánkban megszüntetését midazon viszályoknak, mik oly sok kellemetlenséget okoznak. Eszközöld a *két latornak* is a megtérés kegyelmét, mert sz. Fiad ezekért is ontotta szentséges vérért. Hisz egy megtérő bűnösön nagyobb öröm van a mennyben, mint kilencvenkilenc igazon.

Most pedig e kedves kis lap olvasóihoz vagyok bátor azon alázatos kéréssel fordulni: Kulcsoljuk imára kérges és nem kérges kezeinket, ostromoljuk a magas egekben lakozó Istent, hogy adjon főtisztelendőségnek erőt és kitartást e gyalázatos bántalmak elviselésére, s e megtámadtatásért egykor az égi föltár előtt énekelhesse:

„Dicsőség Istennek az egekben!”

Maradtam főt. szerkesztő Urnak alázatos híve, sz. hitünk védője

Bpest, 1898 július 19

Végh Ágoston
gyári munkás.*Főtisztelendő képviselő ur!*

A nagy megbotránkozást keltett eset nemcsak a szigetvári kerületet, hanem egész Somogy megyét izgatottságba hozta. Az a durva, gaz merénylet, melyet Olay és Pichler képviselők követtek el főtisztelendő úr személyén, Somogy megyében (főleg mivel Olay somogy megyei képviselő,) oda juttatott bennünket, hogy egy másik megyében nem merjük megvallani, hova valók vagyunk? mert ha megmondjuk, mindjárt azt kérdezik tőlünk:

— Maga is a szigetvári járásba való?

— És aki nem, azt feleli:

— Nem bizony, hála Isten nem vagyok; már engem csak egy utonálló nem képvisel.

Igy jártam a napokban is. A kupéban egy ember elővesz egy Néplap című ujságot és olvasta. Mellette ültem. Oda tekintettem és észreveszem, hogy Lepsényi ur ügyéről van szó. Az tűnt szememben, hogy a képviselő ur visszalép mandátumától és a letenyiek kényszerítik, hogy mondjon le. Nem állhattam meg szó nélkül. Főnhangon odaszóltam szomszédomhoz:

— Az nem igaz barátom, a mi itt írva van.

Azután beszélgetni kezdtünk, hogy mennyire üldözik, gyalázzák, rágalmazták az igazság barátját, Krisztus hív szolgáját, katolikus szent hitünk rendíthetetlen bajnokát.

De vigasztalt az, hogy Krisztus urunk szavainak teljességgel kell végződnie. Ő azt mondta az apostoloknak: „Emlékezzetek beszédemre, melyet mondot-

tam nektek. Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak." (Sz.-János 15. 20.)

Napról-napra látjuk, miként üldözik anyaszentegyházunkat és Isten hiv szolgáit, kik mint apostolok hirdetik Isten igéit és az igazságot. És ez lelkesedést is okozhat nekünk, katolikusoknak, mert mint Krisztus urunk maga mondotta: „boldogok a kik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék mennyeknek országa:” — ebben megnyugodhatunk. Ha az üldözés Isten végzése, akkor fogadjuk örömmel s ne zúgolódjunk miatta. „Ha szidalmaznak titeket és üldöznek és hazudván, minden rosszat mondanak ellenetek énértetek, örüljétek és vigadjatok, mert a ti jutalmatok bőséges lesznek mennyben,” — mondja az Ur Jézus Krisztus.

Tehát rajta katolikus hitű testvéreim, egy szívvel és lélekkel:

Eljen Lepsényi Miklós, a mi hitű vezérünk!
Eljen a néppárt!

Gadány, 1898. június 12.

Igaz tisztelő alázatos szolgája

Hajdu István, földmives.

*

Nagyságos és főtisztelendő szerkesztő ur!

Tisztelettel felkérem Nagyságodat, legyen szives alábbi szerény soraimnak becses labjában, a „Magyar Néplapban” tért engedni.

Mi mármarosiak, kik a Budapesti — és Országos Hirlapokon kívül, a *Magyar Néplapot* is olvassuk, megbotránkozva értesültünk arról, hogy Nagyságodat hazánk fővárosában május hó 24.-én az országházból való kijövelekor megtámadták és megverték. Ez hát a szabadság, testvériség és egyenlőség, a mai művelt korban?

Ily aljas támadást minálunk csak a nép söpredeke szokott intézni embertársa ellen, de nem az intelligens osztály. A mi szegény, de becsületes népünk, ha bár nagyobb rész zab kenyéren élösködik is, undorral fordul el az ily gaztett elkövetőtől.

E gyalázatos hősieskedésükkel különben azon tisztelt urak, nevöket nem akarom megemlíteni, mert a nélkül is ismeri őket mindenki, de még nevök említésére mint katolikus becsületes magyar embernek szégyen borítja arczatát, nem nagyon dicsekedhetnek; mert jóra való magyar védtelen embert orvul, többed magával nem támad meg.

„*Szólj igazat, betörök a fejed.*” E közmondás — sajnos, — de ez alkalommal Nagyságodon beteljesedett. Erre különben már el lehetünk készülve, mert egyes lapok a néppárt lelkes embereiről már régóta a leggyalázóbban beszélek.

Ez is régi magyar közmondás különben: „*Lesz még szőlő, lágy czipó.*” Tehát szükség lesz még a a kis birtokos és iparos szavazatára. Majd akkor mi is résen leszünk, hogy egyszer valahára a mi ohajtásunk is beteljesüljön.

Most pedig, — miután a lapokból már értesültünk, hogy a mentelmi bizottságok derék urakkal megérdemelt módon nem járt el, fogadja Nagyságod mitőlünk, mint a „*Magyar Néplap*” olvasóitól őszinte részvétünk kifejezését s egyuttal vegye tudomásul, hogy méltatlan megsértéseért, — mely sértés minden jóra való katolikus is ért, — annak idejében becsületes uton, kellő elégtételt fogunk szerezni.

Eljen Lepsényi! Eljen a néppárt! Eljenek a szegény nép igazság szerető becsületes vezérei!!!

Maradtam Nagyságos és főtisztelendő urnak
Mármaros-Sziget 1898 június hó 22.-én.

Igaz hive: egy mármarosi néppárti.

Nagyságos képviselő ur!

Fogadja őszinte részvételem azon támadás alkalmából, melyet ön ellen május 24.-én a képviselőház előtt elkövettek. Én napi dolgaim közt is elgondolkozom a fölött, hogy milyen eszű honatyák azok, kik az alattvalóknak ily példát mutatnak, és milyen törvényhozók, kik a törvényt nem tartják meg, és milyen polgárai e hazának, kik bottal támadják szintén a hazának hű polgárát, országházi képviselőjét? Ilyet egy rossz nevelésű kanászbojtártól se lehet elnézni; — én tehát első sorban is, mint jó keresztény katolikus, kötelességemnek ismerem érettök imádkozni, hogy az Isten adja, hogy megbánva tettöket, megtérjenek. — De kötelességem imádkozni azért is, hogy méltó büntetésüket itt is megkapják, mások okulására.

Ngos ur! Önért is imádkozom, hogy az Isten adja meg önnek a kitartás és állhatatosság kegyelmét és hogy megérhesse küzdelmeinek diadalát.

Kelt O-kanizsa 1898 június 24. én.

Maradok tisztelettel

Törteli Lukács.

*

Nagyságos képviselő ur!

Mi alulirottak 272-en, az alsó-lendvai fára nyolc ezer katolikus hívője nevében (kivéve ezt a 19 oltott zsidót: Meszelics; Jakab Mihály; Vida János, Vida Vendel, Söveges, Marton György; Gaál János, Gaál József, Szabó Mihály, Fehér János; Mecsics, Dora, Kulesár János, Ledosics, Kulcsár Vendel, Nagy Imre, Leposa, Marófi és Kocsis) fejezzük ki mély fölháborodásunkat azon betyárság fölött, melyre szegény hazánkunk két törvényhozója vetemedett! Érezzük, hogy az utcai betyárok minden katolikus szívét megvérezték; ép azért el is várjuk, hogy a földi bíróság a törvényben foglalt büntetést szigoruan végrehajtsa, mert az szől minden gaz utonállónak! — *Szigetvár! Kölesd katolikus népe! ti nem vagytok testvéreink?!* *Titeket a mi édes Megváltónk nem mentett meg az ő szent vére árán?!* — Ugy-e meg? — Hát akkor ti miért nem akartok minket és az egész katolikus népet megmenteni az olyan üldözőinktől, mint az utonállók! Akartok a megváltás érdemeiben részesülni? Hát akkor előbb ti váltsátok meg szentegyházunkat attól a két támadótól! *De ezt el is várjuk, mert keresztény kötelességtek!* Mi itt a fárában 300-an vagyunk szavazók s közülünk a fentemlített 19 ölelkezett még most is zsidó pajtásaikkal! De mi kitartunk s csak a halál némithat el minket!

Eljen tehát a néppárt!

Eljen Lepsényi, a legrégebb és legkitartóbb néppárti vezér!

Alsó-Lendva, 1898. június 20.

Kláfli Mihály és még 272 néppárti.

*

Nagyságos Képviselő Ur!

Szivem fájdalmát fejezem ki afölött, amit folyó évi május hó 24.-én a budapesti országház előtt nagyságodon véghez vittek.

De fájhat is az egész ország minden jóra való emberének szíve, mikor egy római katolikus papot

utonállva, betyárok módjára bánthatnak. Azért még se csüggedjünk, bátrak és kitartók legyünk. A diadal végre is a miénk lesz.

Eljen Lepsényi Miklós!

Barabás, 1898. június 26-án

Igaz hive, *Kovács Pál*

Nagyságos Képviselő ur!

Mi alulírottak, a letenyei választó kerület választó polgárai megbotránkozva a Nagyságodon ejtett sérelmen, nem mulaszthatjuk el kifeizést adni öszinte részvétünknek ugyszinten szeretetünknek, ragaszkodásunknak és bizodalunknak, a mellyel Nagyságod iránt viseltetünk.

Letenye, 1898. június 6-án

Laskovits Ferencz, Borsody János, Tóth Jozsef, Mikó Mihály, Timár Miklós, Kovács András, Patkovics András, Mikó Jozsef bólcá, Jancsi József, Balasa János, Rác Ferencz Hóbor Ferencz, Mikó András, Bagladi János, Kurucz Adám, Mikó Jozsef Márton öcse, Mikó Márton, Szabó János, Varga János, öreg Varga István, Halász István, Tepries Péter, Sánta József ifju, Sánta György, Sánta Antal, Andor Ferencz Gyergyák István, Mikó Adám, Rác István, Pataki József.

Nagyságos képviselő ur!

Megrémültem arra a hirre, hogy olyan gazemberek is vannak, akik egy papot meg mernék bittal ütni. Az ilyen nem törvényhozó, hanem semmirevaló. A népet nem hogy nevelnék, hanem ily barbárságra tanítják. Az ilyen nem képviselőnek való, hanem *kanásznak*. Annak is csak valami bitang helyre, mert józan erkölcsü község még a kanászt is megnézi, hogy milyen? Szégyen a botospártra, mely ilyen embereket is megtür. Vagy talán a többi is ilyen?

Nagyságos képviselő ur! Az Isten segítsége annál jobban vezérelje, minél jobban zaklatják. Csak a néppárt akar a népek jót. Azért fognak rá botot. Az pedig gazember, aki azt bántja, ki jót akar a népek.

Eljen Lepsényi Miklós képviselő ur!

Kelt Tapolca, 1898. június 29-én.

Galambos János.

Nagyságos és főtisztelendő szerkesztő ur!

Amidőn a május 24-én történt Olay és Pichler képviselők által elkövetett világra szóló gyalázatos utcai botránnyról olvastam, elképedve azt sem tudtam, hol az eszem a csodálkozástól. De nem soká maradtam e helyzetben. Érzelmeim önkénytelenül is a folyó év május 24-étől máshova, 1848-hoz ragadtak vissza, azon időhöz, melyben a már 50 év óta forrongó eszmeharc tartja lázongásban sokaknak kebelét.

E botránny tehát nem mai keletű; ez csak természetes folyamánya azon érületnek, mely sokak kebelét ma is uralja.

Értem a Kossuth-akciót.

Minden dolognak van oka s ninesen ok okozat nélkül.

Gondolataimat a legrövidebben óhajtván kifejezni s Lepsényi képviselő urnak nagy bűneit valahogyan, valamiben megtalálni; mert nagy bűnének kell lennie, miután őt a Kossuth-párt, ez a 48-as névvel cégéreskedő titkos kormánypart az országgyűlés május 23-iki ülésén hazaárulónak, a 24-én tartott ülésen pedig Kossuth Ferenc szintén a ház színe előtt gazembernek nevezte; végre nevezett párt két hős tagja: Olay és

Pichler, a képviselőház előtt kanászokhoz illő módon bittal megtámadta.

Mi tehát Lepsényi képviselő urnak azon nagy bűne mely nevezett pártban azon müfehaborodást előidézte? Egy könyv, mely már ezelőtt mintegy harmadfélével jelent meg; de mely manek Lepsényi sem nem szerzője, sem nem kiadója, csak mint egyszerű hirdetés jelent meg lapjában. Ő tehát *tövényeink értelmében minden felelősség alól mentve van.*

Szeretném tudni mégis, miért „hazaáruló” és miért „gazember” Lepsényi? Józan ésszel, komoly megfontolással nem is lehet. Kossuth Lajosnak imádója. Nem lehet mint katolikus, nem lehet mint katolikus pap, s nem lehet mint hazafi. Miért? Mert Kossuth Lajos a katolikus hitvallásnak, katolikus intézményeknek, de különösen és kiváltképen a katolikus papirendnek, kezdve a római pápától, egész az utolsó munkás szerzetesig, mindnek ellensége volt. Kimutatta ezt mindenkor, ahol csak alkalmá nyílt rá, úgy idehaza 48 és 49-ben való működése alatt, mint később külföldön, ez emigráció idejében.

S mindennek dacára Kossuth Ferencz mégis azt kívánja, hogy atyját a nép osztatlan külömbiséggel, mint szentet, mint félistent imádja?! . . .

Kossuth Ferenc legazemberezte Lepsényit, mert egy könyvet hirdetett lapjában, amely tudvalevőleg Kossuth Lajos élettörténetével foglalkozik.

Hát igen tisztelt Kossuth ur, kérdem én: — Az ön atyja volt-e az, ki 1849 április 14-én a debreceni kalvinista templomban a királyi házat trónvesztettnék kiáltotta ki? Az ön atyja volt-e az, aki az országot vérfürdőbe vezette s e válságos helyzetében magára hagyta? Az ön atyja volt-e az, ki a magyar sz. koronát Konstantin orosz herczegnek, tehát idegen fejedelemnek felajánlotta? s miután ez lovagias érzelménél fogva azt visszautasítva el nem fogadta, (ha elfogadta volna, akkor ma már csak híre volna Magyarországnak.) Kossuth a földbe ásta, hogy napfényre ne kerüljön? Az ön atyja volt-e az, aki az 1894-ik év tavaszán, tehát már csak néhány nappal halála előtt, az annyi anyagi és erkölcsi kárt, hiábavaló fáradságot okozó polgári házasságra vonatkozólag, (midőn véleményét kérték,) ekként nyilatkozott: „A polgári házasságot, ha az ördögtől jön is, el kell fogadni?”

Mi tehát e hazának 10—12 millió katolikusai bár meghajlunk Kossuth érdemei előtt, de őt, szentnek, (miként Komjáthy képviselő titulálta a képviselőházban,) el nem ismerhetjük.

Most pedig csak röviden tekintsük Kossuth Ferenc e pár évi politikai működését.

Vajjon jegyezhetünk-e fel róla valami dicséretest, amely őt az igazi ellenzéki nagy férfiak sorába emelné? Aligha!

A képviselőházi keményebb csatákban ha valaméddig ellenzékieskedik is, legtöbbszörre nem adja-e be a derekát? S ha a néppárton üthet egyet, nem szavaz-e szépen a kormánnyal?

Végre tudja-e Kossuth ur, ki és mi az a néppárt s kik azok a néppárti képviselők?

Az a 18 néppárti képviselő nekünk keresztényeknek annyi, mint a liberálisoknak a 278, a kossuthistáknak a 39 képviselőjük, mert az összes kereszténység ügyét, ahol arról van szó, egyedül e néhány derek férfi képviseli. A többi egy se.

Amennyiben a történetek által nem egyedül Lepsényi személye, *papi méltósága*, képviselői állása, de az összes keresztények érülete s a néppárt is mélyen

sértve
valami
elme a
egy én
lenleg
amely
egyéni,
s enné
féle, al
titulus

N
pártja
egy n
aki Ki
M
mindaz
néppár
nektek
töttato
örök b

M
lelkese
E
E
E
T

F
leirni
ságod
egész
séger
Nagys
vakok
nem l
bajuk
összes
megfo
Adjon
a hité
Eljen
I
28-án

galád
lyében
tevéke
becsül
csülete
tette,
Nagys
bizalm

I
esetre
félnek
válasz
Nagys
lobogt
iparko

hazán

sértve van, hitem és véleményem szerint azt állítom: valamint minden, Isten kegyelme által fölvilágosított elme azt hiszi és vallja, hogy igazság csak egy van: úgy én is azt állítom erős meggyőződéssel, hogy a jelenleg uralkodó pártok között egyedül a néppárt az, amely minden érzelmeiben tiszta s nem csupán saját egyéni, de a szegény nép nyomorát is szíven viseli s ennél fogva egy tagja sincs olyan Olay és Pichler-féle, akit Kossuth ur vagy pártja részéről a gazember titulus megilletne.

Ne dobáljanak tehát Kossuth urék a nép igazi pártja felé ily vérlázító alacsonyságokat, mert aligha úgy nem járnak vele, mint ama bizonyos török, aki Kinizsi sirkövéhez bosszúból golyót eresztett.

Most pedig szívem mélyéből mondom köszönetet mindazon keresztény polgároknak, akik bátrak voltak néppárti képviselőre adni szavazatukat: de különösen nektek letenyek, a kik Lepsényi Miklóst megválasztottatok. Áldjon meg érte az Isten, ne csak földi, de örök boldogsággal is.

Meg ne tántorodjatok hitetekben, de ezentúl még lelkesebben hangoztassátok:

Éljen a Néppárt!

Éljen a Néppárt megalkotója, Lepsényi Miklós!

Éljen és ezerszer éljen!!!

Tolcsva (Zemplénm.) 1898. Jun. 17.

Timkó István.

Nagyságos és főtisztelendő Ur!

Fogadja őszinte részvételemet. Nem tudja tollam leírni fájdalmunkat, a mennyire fáj ez nekünk. Nagyságodon megesezt sérelmek nagyon fölháborították az egész katolikuságot. Pichler és Olay utonálló vitézségeért a jó Isten fizessen meg nekik, érdemök szerint. Nagyságodat pedig éltesse sokáig. Lelki szegények és vakok ők, mert lelkeket a sátánnak adták. Vakok, s nem látják és nem tudják, mit cselekesznek. Egész bajuk az, hogy nagyságos képviselő ur nagy szálla az összes liberális pártnak a szemében. Szeretnék azért megfosztani, kiirtani, megsemmisíteni. De ne féljen. Adjon az Ur Isten Nagyságodnak ezután is kitartást a hitért, a királyért és a hazáért. *Éljen a Király! Éljen a Haza! Eljenek a Néppárti képviselők!* Isten velünk. Kelt Töketeremes 1898 junius hó 28-án *Tóth György* több iparos nevében.

Nagyságos Ur!

Szeretett képviselőnk!

A legnagyobb megbotrányozással eltelve azon galád és brutális gaztett felett, mely Nagyságod személyében a hazafias magyar katolikus papságot; a derék tevékeny, szókimondó és az igazságot mindennél többre becsülő néppártot, és a nemzet féltékenyen őrzött becsületét ocsmány módon szentségtelen kezekkel megsértette, kedves kötelességet kívánunk teljesíteni, midőn Nagyságodat nagyrabecsülésünk, szeretetünk és teljes bizalmunkról újból is biztosítjuk.

Nagyságod parlamenti és írói működése mindenestre nagy szálla azok szemében, kik az igazságtól félnek; minket pedig, kik Nagyságodat képviselővé választottuk, épen ezen körülmény lelkesít arra, hogy Nagyságod által kitűzött zászlót annál magasabban lobogtassuk, minél durvább és illetéktlenebb kezekkel iparkodnak azt politikai ellenfeleink a sárba rántani.

A néppártnak élni és virágozni kell, hogy édes hazánk népe majd boldog lehessen.

Ez a mi meggyőződésünk.

Fogadja kiváló tiszteletünk őszinte nyilvánítását, melylyel vagyunk Nagyságodnak szerető hivei:

Bucsuta, 1898. május hó 29.

Horváth János, ifjú Kozma József, Szabó László, Kulesár István, Arkos György, Bonczák János, Horváth Pál, Hegedüs János, Takács János, Szabó István, Nemes István, Kozma József, Hóber István, Olasz Károly, Kele József, öreg Kutfej József, felső Takács József, Horváth László, Horváth István, Kovács János, Takács László, Kozma Ferenc, Bonczák János, Horvát Ferenc, Hegedüs János néviró, Takács József, alsó Takács János néviró, Karakai József néviró, Karakai János, Olasz István, Hóbor Imre, Andorász István.

Nagyságos ur, szeretett képviselőnk!

A legnagyobb megbotrányozással eltelve azon galád és brutális gaztett felett, mely Nagyságod személyében a hazafias magyar katolikus papságot, a derék, tevékeny, szókimondó és az igazságot mindennél többre becsülő néppártot és a nemzet féltékenyen őrzött becsületét ocsmány módon szentségtelen kezekkel megsértette, kedves kötelességet kívánunk teljesíteni, midőn Nagyságodat nagyrabecsülésünk, szeretetünk és teljes bizalmunkról újból is biztosítjuk.

Nagyságod parlamenti és írói szereplése mindenestre nagy szálla azok szemében, kik az igazságtól félnek; minket pedig, kik Nagyságodnak a mandátumot adtuk, épen ezen körülmény lelkesít méginkább arra, hogy a Nagyságod által kitűzött zászlót annál magasabban lobogtassuk, minél durvább és illetéktlenebb kezekkel iparkodnak azt politikai ellenfeleink a sárba rántani.

A néppártnak élni és virágozni kell, hogy szeretett hazánk is virágozzék!

Ez a mi meggyőződésünk. Fogadja kiváló tiszteletünk őszinte nyilvánítását, melylyel vagyunk Nagyságodnak szerető hivei.

Tolmács 1898 év május 29*) Bertalan Vendel bíró, Bíró Péter, Kerekes János, Szakály Mihály, Németh József, Markó János, Tóth Vendel, Dörner Miklós, Németh József, Tóth Ferenc, Benkő János, Horváth István, Tóth Pál, Bíró Mihály, Kepe István, Bancsak Ferenc, Benyók István, Varga István, Lőrinc István, Habár László, Bangall János, Németh Károly, Németh Mihály, ifj. Tét József, Tóth József öreg, Gráza János.

Lepsényi Miklóshoz.

Bárha utad vészek közt vezetne,
Csüggedés ne érje nagy lelkedet.
Szebb s dicsőbb a pályabér, ha küzdél
Érte, mintha bajtalan nyered.
Bajtalan csak lomha, gyáva féreg
Tengi át a kurta életet.

Nagy megbotrányozással vettünk hirt, arról a gyalázatos támadásról, melyet a lovagias magyar nemzet becsületét sértő, két magáról megfélemedezett állfüggetlenségi képviselő: Olay Lajos és Pichler Győző,

* E bizalmi sorokhoz csatolt levélben értesítenek, hogy a liberálisok is köröztettek aláírása ívet, hogy bizalmatlanságot fejezzenek ki Lepsényi iránt, de a nép nem ült föl az ámitó csoportnak s a zsidókon kívül alig kaptak aláírot. Áldja meg az Isten azt a népet, mely ily élesen tud különböztetni.
Szerk.

Nagyságod becses személye és élete ellen intézett. Ön valószínűleg egy pártpolitika merényletének áldozatává lön kiszemelve; annak a bizonyos könyvnek a hirdete csak ürügy volt az erélyes néppárt iránti boszujok kitölthetése. Hiszen mi már azt a „Kossuth Lajos a világtörténelem ítélőszéke előtt” című röpiratot harmadfél évvel előbb olvastuk; tehát az igazi ok nemis ez lehet.

A veszett kutymaráshoz hasonló támadás ne csüggesse el Nagyságod szívét és lelkét a további küzdelemtől. Legyen kitartó és bátor mindhalálg. Az a támadás nem a megtámadottnak, hanem az *orvul támadóknak a szégyene és aljassága*. Így akarják a Kossuth-név nimbuszát visszaszerezni, amit ökkéteszsinü politikai szereplésükkel régen eljátszottak. S ha csakugyan igaz, hogy ez a csuf merénylet Kossuth Ferenc beleegyezése és tudtával történt, akkor méltán fülébe zenghetjük:

„Hallgassunk-e vajjon tovább is
Arról, te mit cselekszel itt? . . .
Mint tékozlod el nemzetednek
Legdrágább — feltett kincseit . . .

Hogy is tehetted, a mit tettél?
Az Isten szent szerelméért!
Oh, nem mi tépjük atyád homlokáról,
Magad téped le a babért.”

Fokszabadi, 1898. június 1-én.
Szüts Mihály gépész, Gubica János, Tóth József,
Vince Mihály.

Tisztelt olvasóinkhoz.

Az üldözések sötét napjaiban volt legerősebb az ősi keresztények összetartása. Minél többet vetettek a vadak elé, minél többet állítottak pellengérré, annál nagyobb buzgalommal hirdették Krisztus tanát.

Az üldözés sötét napjai ismét bekövetkeztek. A vadak táltogatják szájukat. A bakó dolgozik. Krisztus hírnökei nem csak rágalomnak, gyalázatnak, szégyennek és megaláztatásnak vannak kitéve, de utcai megtámadtatásoknak is.

Az üldözések e napjaiban a hivekre az összetartás kötelessége *kétszeres súlylyal nehezedik*. Minél nagyobb az üldözés, annál nagyobbak kell lenni a buzgóságnak is, melylyel a hivek összetartására, megerősítésére szolgáló eszközöket terjesztjük.

S van e hathatósabb eszköz a sajtónál, a katolikus irányu ujságnál?

A katolikus ujságok erősítették, vezették és egyesítették a németországi katolikusokat is annyira, hogy a nagy protestáns többség daczára is győzelmeket arattak.

Ha a katolikus sajtó minálunk is erős

lesz; ha majd minden katolikus csak katolikus ujságot olvas, s mást nem, akkor mivelünk se fognak többé oly könnyen elbánni mint eddig.

Hogy ez a boldog idő minél előbb beköszöntsön, most, midőn a második félév küszöbére jutottunk, arra kérjük t. olvasóinkat: legyenek rajta, hogy lapunkat terjesszék, táborunkat új előfizetőkkel szaporítsák. Ajánlják lapunkat mindenfelé. Buzdítsanak mindenkit, hogy rendelje meg. Minél nagyobb lesz a Magyar Néplap tábora, annál erősebb lesz a magyar katolicizmus.

Bár ne volna egyetlen ház széles e hazában, melybe e kis ujság ne járna. Milyen könnyen legyőzhetnénk akkor ellenségeinket.

Kérjük tisztelettel azokat is, kiknek előfizetése most június végén lejárt, hogy minden zavar elkerülése végett minél előbb küldjék be a jövőre szóló illetéket is.

Tisztelettel
Magyar Néplap szerkesztősége.

Erzsébet királyné beteg. Megrendített benünket a mult napokban a Bécsből érkezett szomorú hír, hogy áldott jó királynénk egészsége megrendült. Szívujaja támadt, mely testi szervezetét nagyon elgyöngitette. Nem fekszik ugyan, de igen bágyadt, sovány s kimerült. Azelőtt egész nap is elsétált, a legfárasztóbb utakon egész könnyen járt, hogy kísérete alig tudta követni, de most már mindjárt kifárad s le kell ülnie. Éjjelenként nincs álma; étvágya sincs. Néhány nap óta javulás mutatkozik. Adja az Isten hogy tartós legyen. Jelenleg a királylyal együtt Ischlben van a feleséges asszony.

Az aranydiplomás doktor. Zichy Nándor gróf ezelőtt ötven esztendővel a bölcséleti tudományokból doktori oklevelet nyert. Szorgalma, széleskörű ismeretei, mély tudása megszerezték neki a szellemi arisztokrataság okiratát is. Az ötven éves évforduló alkalmából az egyetem disz-diplomával lepte meg a nemes grófot, amit egész ünnepiességgel adtak át neki. A vidékről számos üdvözlő levelet és sürgönyt kapott. Jól esik szívünknek ősz vezérünk e szépséges ünnepét jelezni, de még se nyomhatjuk el azon gondolatunkat: mily országos ünnepet rendeznének például kálvinista testvéreink, ha Zichy Nándor gróf az ő hitsorsosuk volna! Hogy ünnepelnék mindenfelé! De mivel katolikus, minden tisztelet csak a magán-buzgóságra szorítkozik. De lanyha nép is vagyunk mi!

József főherceg kalandjai. József főhercegnek legutóbbi belgrádi utjának két érdekes kis esetéről értesülünk. Az egyik Belgrádban történt. Egy sétatölcsész valaki kérvényt dobott a főherceg kocsijába. (Szerbiában minden udvari kocsiba dobnak kérvényeket. S még jó, ha csak kérvényeket dobnak.) A rendőri nyomozások kiderítették, hogy a kérvényt a belgrádi Zadruga-társaság könyvvezetője dobta a kocsiba. Popovics, ez a neve a könyvvezetőnek, magyar katonaszökevény és kérvényében kegyelemért könyörög. Popovicsot alkalmatlankodásáért a belgrádi rendőrség harminc napi fogházra ítélte, súlyosbító körülménynek tudva be azt, hogy Popovics nem engedelmeskedett Milánnak, ki észrevéve szándékát, kézintésekkel figyelmeztette, hogy ne alkalmatlankodjék a főhercegnek. Ez alkalom-

mal több
gult Rud
val szint
módon k
lett meg
csován t
jövet, Pa
vetkezők
Tivadar,
Kérem fe
lába." A
néhány k
ket kapot
tének, ho
tudtára a
Azután m
a boldog
löled, kie

Bo
cimzetes
heregpr
jövő héte
ban. Bog
ban buda
lóján, jul
hiveitől.
misét tar
bucsubes
templom

A
országhá
szerb kir
utazik. O
némrég
király Or
vehető, h
időben n
amelyek

Ki
a tervez
elszámol
következ
szállásr
József, é
m. János
20 krt a
József, S
Kis Teré
Bata Fer
Gergely I
József, H
Márkus A
lónia, Bo
Barócsi I
Ignác, F
adtak: G
Eliás Sá
Julianna,
Fehér Mi
István, N
csányi Es
Goda Im
Kovács A
Farkas A
József, S
Amália, A
Csuka, A
Kalocsár

mal több szerb lap megemlékezik arról, hogy a boldogult Rudolf trónörökösnek belgrádi látogatása alkalmával szintén több katonaszökevény adott át hasonló módon kegyelmi kérvényt, de egyetlen egyiknek sem lett meg az óhajtott eredménye. A másik epizód Pancsován történt. Amikor a főherceg Belgrádból visszajövet, Pancsovára érkezett, itt egy tizéves fiúcska következőképen szólította meg: „Fenség! Én Dunkel Tivadar, a hajózási társulat tisztviselőjének fia vagyok. Kérem fenségedet, vegyenek föl egy katonai reáliskolába.” A főherceg a bemutatkozó és kérvényező fiúhoz néhány kérdést intézett, melyekre elfogulatlan feleleteket kapott, mire a főherceg megparancsolta környezetének, hogy a fiú kérését jegyezzék föl, a fiúnak pedig tudtára adta, hogy kérelmét könnyen lehet teljesíteni. Azután mosolyogva, ezekkel a szavakkal bucsuzott el a boldoggá tett kis Dunkeltől: „Remélem, hogy tebeled, kicsike, derék tiszt lesz.”

Bogisich püspök bucsuzása. Bogisich Mihály címzetes püspök, budavári esperes-plebános, akit a hercegprimás esztergomi kanonokká nevezett, ki a jövő héten foglalja el új állását a primási székvárosban. Bogisich, aki tizenhat esztendőig volt egyházamban budavári plebános, egykori beiktatásának évfordulóján, július 10-én, vasárnap bucsuzik el budavári hiveitől. Ezen a napon délelőtt 10 órakor ünnepi nagymisét tart a Mátyástemplomban. Mise után a püspök bucsubeszédet mond. Este toronyzene lesz a Mátyástemplom tornyán.

A szerb király körútja. A skuptina (a szerb országház) ülészakának berekesztése után Sándor szerb király európaikörutat tesz. Először is Karlsbadba utazik. Onnan valószínűleg elmegy Pétervárra. Ambár nemrégiben hivatalosan megcáfolták azt, hogy Sándor király Oroszországba készül, mégis majdnem bizonyosra vehető, hogy elmegy a cárhoz. Különösen a legutóbbi időben nagyon kedvezően alakultak azok a viszonyok, amelyek lehetővé teszik ezt az utazást.

Kimutatás. A Nyulason, Mosony-megyében, a tervezett Szent-Sziv-templomára begyűlt az utolsó elszámolás szerint 7323 frt 07 kr. Ehhez újabbán a következő kegyes adományok járultak: 1. *Jász-Arokszállásról 50 kr* adtak: Tóth m. János, Nemoda József, és Terjék Sándor 150 kr. — 25 kr adtak: Tóth m. Jánosné, Tóth m. Julianna, Ördög János, 75 kr. 20 krt adtak: Tóth m. József, Mózsár István, Barócsi József, Szántó Bálint, Barócsi Ferenc, Sós Marcell, Kis Terézia, Tóth Krisztina 1 frt 60 kr. 15 krt adtak: Bata Ferenc, és Kókai Veronika 30 kr. — 10 krt adtak: Gergely Imre, Csikós Rozália, Barócsi István, Antal József, Horváth Ferenc, Nagy Anna, Bordás Veronika, Márkus Alajos, Szabó Emán, Szű Ágnes, Sándor Apollónia, Bordás Rozália, Görbe Ignác, Mócsár Mari, Barócsi Balázs, Tözsér Julianna, Csikós Ignác, Csuka Ignác, Bata Ferenc ifj., Bordás Viktor 2 frt. — 5 kr adtak: Gergely Alajos, Gergely Bálint, Kovács Balázs, Eliás Sándor, Tözsér Anna, Kókay Teréz, Csuka Julianna, Nagy Mihály, Eliás Ferenc, Ugrócy Erzsébet, Fehér Mihály, Eliás Alajos, Gergely Julianna, Csuka István, Nagy János, Folgát Julianna, Modé János, Turcsányi Eszter, Modé János, Dobos Alajos, Szabó Eszter, Goda Imre, André Anna, Goda Viktor, Tözsér József, Kovács Anna, Dobos Pál, Juhász Anna, Baranyi József, Farkas Anna, Csampa Sándor, Baranyi Anna, Varga József, Semsegi Margit, Uti Gábor, Banka Veron, Nagy Amália, Nagy Apollónia, Palla József, Tözsér Imre, Csuka Anna, 2 frt 05 kr. Pernyés Marcell 02 kr. 2. *Kalocsáról a „Hirnök“* útján 1 frt 70 kr. 3. Nagy-

szombathól a Sz. ferencrendiek zárdája 1 frt. 4. Feketevárosból T. A. ismét 1 frt. 5. Grosz-Swechatról Ottmayer Adél 50 kr. 6. Nyuláról offertorium 98 kr tehát az építési alap jelenleg teszen 7336 475. Ugyane sz. célra fötisztelendő Palkovich Viktor gutai esperes ur 10, Chmela József madunici és Kingyera Károly udvarnokai esperes urak egy-egy szent misét szíveskedtek elvállalni. Isten fizesse meg! Nyulason 1898-ik évi július 3-án. *Házay Lajos* plebános.

Szent-Erzsébet-rend. Ő Felsége ötvenéves uralkodói jubileuma alkalmából magyar szent Erzsébet és Erzsébet királyasszonyunk nevére *női rendjelet* alapít. Az új rendjel a női erények jutalmazására fog szolgálni. Tudvalevő, hogy eddig nők számára semmiféle rendjel nem létezett; csak a csillagkeresztes hölgyek voltak, de a csillagkereszthez nem annyira érdem, mint inkább előkelő származás kívántatik. Az Erzsébetrend minden főuri jelleg nélkül, kizárólag a női érdemek jutalmazására fog szolgálni.

Leszakadt vasuti hid. Máramaros-Szigetről vasuti szerencsétlenség híret kaptuk. A szerencsétlenség Rónaszék közelében történt, hol egy fából épült vasuti hid leszakadt és a rajta keresztül robogó sós személyszállító vonat gépje és nyole kocsija lezuhant és összetört. Halottja nincs a szerencsétlenségnek, a lokomotívvezető és a fűtő azonban súlyos sérüléseket szenvedtek.

Veszedelmes operáció. Érdekes operációról ad hírt az odesszai „*Nevoroszijsky Telegráf*”. Egy hatesztendő leánykát hoztak az odesszai (Oroszország) városi kórházba Gorszky orvoshoz. A leányka „haláoszost” játszott két kisebb testvérével, s az egyik horgot tett a szájába, hogy ő már most horogra került hal lett. A kis lány beleegyezett a játékba: a horog azonban leszaladt a torkába és megakadt. Egy héttig feküdt otthon a kis leány éltlen-szomjan, iszonyu kínok közt, egy pernyi alvás nélkül. Csak egy hét elteltével viték be a 170 kilométernyi távolságban levő Odesszába. Gorszky először is levágta a horogra erősített zsinórt, azután, mivel a kis leány már majdnem megfulladt, fölvágta a lélekző csövet és csak nagy nehezen tudott hozzáférni a horoghoz, mely természetesen nagy sebet ütött az érzékeny szervezeten. A seb aztán szépen beforradt, s a kis leányka teljesen egészséges lett.

Bűnbánó sikkasztó. Bécsből jelentik, hogy *Ulrich* János, a Siemens és Halske czég fötiszviselője jelentkezett az ügyészségnél és elmondotta, hogy főnökeitől harmincezer forintot sikkasztott. A sikkasztót aki azért jelentkezett, mert megbánta a bűnét, le tartóztatták.

Elpusztult város. *Rjezanban* (Oroszország) nagy tüzvész pusztított, amely a nagy szélben négy városrészre terjedt ki. Egy mezőgazdasági gépgyár teljesen leégett. A kárt *több millió* rubelre becsülik.

Lueger báró. Az antiszemitaizmussal előtt a bécsi császári palota is megnyílik. Biztos jele ennek az a tény, hogy a felség a híres bécsi polgármestert, az antiszemiták vezérét, Lueger Károlyt bárói rangra fogja emelni. Három megválasztását semmisítette meg s ime, most annyira meg van vele elégedve, hogy egyik legmagasabb kitüntetésben fogja részesíteni. Bécs város ügyei minden tekintetben nagyot javultak, mióta a zsidók kipusztultak a városházáról s az antiszemiták kezébe jutott a kormányzás.

Az öngyilkos rabbi. Dávid Gyula, a pozsonyi zsidó hitközség első rabbija, a második emeletről leugrott. A szerencsétlen ember a kórházban rettenetes kínlás után meghalt. A rabbi ötvennégy éves volt.

A koldusgyermek. Lippáról írják: Kinzó nyomorban született és alig hogy járt megtanult, már is rászakadt a megélhetés gondja. Tehetetlen, öreg édesanyja koldulni küldte és a toprongyos, vézna kis Szvetár Tódort nemsokára már minden ember ismerte Lippa utcáin. Így élt ő maga, így tartotta el az édesanyját, az utca könyöradományából. Keserves volt az élete. Ha nem tudott eleget szerezni, az édesanyja verte el, ha meg tolakodott, a járó-kelők lökték felre. A minap ismét koldulni küldték. Forrón tűzött le a juliusi napsugár. A koldusgyermek elfáradt, kimerült és hazatérés előtt meg akart fürödni a Marosban. A folyó sebesen rohanó hullámai azonban elsodorták és a koldusgyermek belefutott a vízbe. Arra járó emberek vitték meg a gyászhirot az anyjának, a ki csak annyit mondott: — Ott jó helyen van! — Ez volt a koldusgyermek bucsuzatója.

Betegek kinzása egy kórházban. Az esziki kórházban több beteget, állítólag ellenszegülés miatt, ablaktalan pincelyukba esuktak, étlen-szomjan megkötözve napokig ott tartottak, sőt kényszerzubonyt adtak rájuk. A rendőrség nesztét vette e dolognak, behatolt a kórház pincéjébe és csakugyan talált ott két lesóványodott, vérző, 15 éves leányt. Fischer és Nenadávič orvosok ellen megindították a bírói vizsgálatot.

Nagy vihar Észak-Amerikában. Newyorkból táviratozzák: Hampton (New-Hampshire) partvidékén iszonyu vihar dühöngött, a mely nagy kárt okozott. Sok nyaraló és több kisebb szálló elpusztult. Hét ember életét veszítette és mintegy százan megsebesültek. Egy jakt (könnyű hajó) fölborult és öt ember a vízbe fullt. Weverleyből jelentik, hogy egy gőzhajó, a mely kirándulókat vitt, elsüllyedt. A hajón hatvan ember volt, a kik közül, mint eddig megállapították, heten a vízbe fulltak. Attól tartanak azonban, hogy az áldozatok száma sokkal nagyobb.

Zsidók impertinenciája. A „Goldstein Számi”-naptár határtalanul vakmerő Krisztusgyalázásához egy újabb adat járul. A „Hazám” kávéházba járó zsidók, egyébb mulatság híján, a hetilapok vászonkötésű tábláinak belső oldalára különféle gyalázatos rajzokkal vegyest Krisztus-képeket rajzolnak, így adva kifejezést gyűlöletüknek a „gójok Istene” iránt. Az egyik vicelap táblájára olyan képet rajzoltak, melyre ökölbe kell szorulnia minden keresztény ember kezének. Valamelyik zsidó feszületet rajzolt oda, melyről a nyíllal meglőtt Krisztus lészuhan. Ez az újabb gyalázatos merénylet szent vallásunk ellen, nem az első és nem az utolsó: — lesz még részünk ilyenekben elég szent István országában. És lesz részünk mindig gyakrabban, mindaddig, míg a zsidók impertinenciájának bátorító tápot ad a felekezetenküli állam. Hanem nem volt Jeruzsálem pusztulásakor olyan siralom, amilyen itt lesz, ha egyszer a türelmét vesztett keresztény nép hasonlóval fizet meg a hasonlóért. Ezt jegyezzék meg maguknak azok a vakmerő Krisztus-gyalázók.

Gyilkos kapitány. Az indiai hadsereg egy nyugalmazott kapitánya, évek előtt egyszer összeveszett a feleségével és azóta annyira meggyűlölték egymást, hogy heteken át egymásra se néztek. Az asszony azonban gondoskodott róla, hogy akkor se legyen nyugalma a férjének, ha nem találkozik vele. Mindennapra tudott valami kellemetlenséget kitalálni, amivel a férje életét megkeseríthette. A kapitány és felesége gyűlölségét még nagyobbra szította egy másik asszony, a kapitányné barátnője. A kapitány több ízben kiutasította

ezt a kígyólelkű asszonyt és a feleségének is megtiltotta, hogy érintkezzen vele, de hiába. Azontul is bejárt a házukhoz és nem csak az asszonyt ingerelte a férje ellen, hanem a kapitányt is felesége ellen. A férj csak tűrt, ameddig türethetett. Elválni nem akart a feleségétől, nem is válhatott volna különböző családi okokból. Most aztán kifogyott a türelméből. Valahol az utcán szembejött vele az a két asszony, aki öreg napjaira megmérgezte az életét és megfosztotta lelki nyugalmától. Egy pillanat alatt elfogta a keserűség és gyűlölet a sötétlelkű asszonyok ellen. Elővette revolverét és rájuk lőtt. A feleségét életveszélyesen sebesítette meg a golyó, a másik asszony pedig nyomban meghalt. Mindenféle azt beszélnek, hogy a kapitány megőrült és hogy legközelebb el is viszik valamelyik elmeorvosintézetbe.

Apósának gyilkosa. Szomorú világításban tündeti föl az oláh községek lakóinak eldurvulását a következő, hajmeresztő eset. Mersen Simeon, utvini gaz, dag paraszt, vejével, Popez Nikolaéval régebb idő óta rossz viszonyban volt, mert veje a sürgős aratási időben is folyton a koresmában duhajkodott. Ez okból az öreg Mersen a héten Temesváron járt, hogy összes vagyont mostoha fiára irassa át. Popez, a ki ezt megtudta, éjjel az apósa szobájába lopózkodott, az alvó öregre háromszor sütötte el forgópisztolyát, nyakat felvágta és hasát egész a melkiasig fölmetsette. A minden emberiségből kivetkőzött gyilkos futásnak indult, de csakhamar elfogták és a temesvári ügyészség börtönébe szállították.

Megkorbácsolt főjegyző. Csinos botrány játszódott le a napokban Hatvan város főterén. Az esetről a H. L. a következőket írja: Tóth Béla ügyvéd megkorbácsolta ugyanis Homonnay Szilárd főjegyzőt és Hauer Béla gyógyszerészt. A botrány előzményei a következők: Homonnay néhány társával valóságos zsarnok volt az ottani társadalomnak. Ehhez a csoporthoz tartozott Tóth Béla is eleinte, aki mindössze két éve van Hatvanban, de mivel nem követte mindenütt társait, elhatározták, hogy lejáratták s e célból a leggaládabb híreket terjesztették a családi életéről. Tóth Béla azonban nem hátrált, hanem előbb magyarázatot, majd pedig elégtételt kért, amit Homonnay és Hauer, továbbá Benke Gyula szövetkezeti igazgató megtagadtak, míg a többiek bocsánatot kértek. Tóth erre olyképp vett elégtételt, hogy a város főterén sétáló Homonnayt és Hauert alaposan megkorbácsolta. Benke pedig csak úgy menekült meg az elől, hogy a szövetkezeti helyiségbe zárkózott s innét csak jó idő múlva távozott, fedezet mellett. A korbácsolásnak máris meg lett az az eredménye, hogy Homonnay Szilárd másnap beadta nyugdíjaztatása iránti kérelmét, minden tiszteltbeli állásáról lemondott és a kaszinóból is kilépett. Ugyanigy cselekedett Benke Gyula is.

Halottégetés. A szabadkőmivesek minden módon törnek az egyházra. Egészen ártatlan és józan ősi szokásait is ki akarják irtani. Most már a temetés ellen van kifogásuk s azt akarják kivinni, hogy a halottakat úgy égessek el. A külföldön már több városban van is halott égető kemence, amelyben a halottakat elégetik. Hazánkban még nincs, de már itt is próbálták ilyet állítani a szabadkőmivesek, csak hogy még eddig sehol se kaptak rá engedélyt. Azonban ők nem nyugosznak. Ők kitartóbbak ám a rosszban, mint mi a jóban. Addig kísérleteznek, míg célt nem érnek. Most legújabbán Nagyváradon akarnak halottégető kemencét állítani. Már január 15-én tettek is próbát az égetéssel. De nem sikerült a kemence, mert rossz sza-

got terjeszt
halottéget
megenged
romolva a
engedelm
megtartan
tűzét a t

Mel
kosok le
az „Orszá
kezet” n
épületein
majd az
idő alig
s ügynö
sen kifiz

A
Igazgató
nevezett
szerte u
tásra aj

Va
alázatos
Aleksay
s. k. Or
mint le

Az orsz

El
ságnak
ségéért
a Thom
ingóság
ingók á
értelmé
levonás
mely el
szövetke

A
Tihamé

Az
sultak
„Orszá
zetnek.
résüket
igazság
ségünk

* 1

got terjesztett, úgy hogy a város tanácsa elrendelte a halottégető lerombolását. Azonban a vállalkozó új próba megengedését kérte, mert szerinte a halottégető el volt romolva az első kísérletnél. A tanács meg is adta az engedelmet s a következő égetést jövő héten fogják megtartani. Hiába, az ördög nem nyugszik. A pokol tüzeit a temetőben is föl akarja gyújtani.

Nyilttér.*

Nyilatkozat.

Melynek alapján mi alólirott Oláhpataki lakosok lelkiismeretesen kinyilatkoztatjuk, miszerint az „Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet” nála biztosított folyó év május 5-én leégett épületeink után avulás című csekély levonással majd az egész kártalanítási összeget legrövidebb idő alig teljes három hét alatt, tisztelt tanítónk s ügynökünk által megelégedésünkre tisztességesen kifizette:

A miért is ezen nemes tettért Méltóságos Igazgatóságnak szívélyesen köszönünk és a fent nevezett, solid és humánus b. intézetet ország-szerte úgy gazdagnak mint szegénynek biztosításra ajánljuk.

Vagyunk Oláhpatakon junius hó 18-án. 1898. alázatos szolgálói *Hroneczk* János s. k. *Zeskó* János s. k. *Aleksay* János s. k. *Zeskó* Pál, János és György s. k. *Ondreját* Mihály s. k. *Panosik* György s. k. mint leégett oláhpataki lakosok.

Az országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezetnek.

El nem mulaszthatom, hogy a t. Igazgatóságnak tüzkárom alkalmával tanusított előzékenységeért őszinte, igaz köszönetemet ki ne fejezzem, a Thonet-udvar katasztrófájánál a padláson lévő ingóságaim porrá égvén: a t. Igazgatóság azon ingók árát, melyek megtérítésére — kötvényem értelmében — jogosan igényt tarthattam, minden levonás nélkül a legrövidebb idő alatt kifizette, mely eljárás arra ösztönöz, hogy ezen *reális szövetkezetet mindenkinek a legmelegebben ajánljam.*

A t. Igazgatóság kész szolgálója **Dr. Balogh Tihamér** s. k.

Nyilatkozat.

Az alulírott, községi előjáróság a tüzkárosultak nevében indítatva érzik magukat az „Országos Magyar kölcsönös biztosító szövetkezetnek.” Budapesten ez uton legnagyobb elismerésüket és hálájukat kifejezni azon gyors, igazságos és méltányos eljárásáért, melyet községünkben a múlt hónapban a tüzkár felvétele

* E rovatban közlöttékért a beküldő felelős.

a kárösszegek megállapítása és folyósítása körül tanusított.

Kelt **Alsó Vesztenicen**, 1898 évi április 10-én **Cagány János** s. k. **Singer Samu** esküdt s. k. **Jegyinak Jou** s. k. albiró.

Szőlőbirtokosok figyelmébe.

Itt a szőlő második permezetésének ideje. Aki a peronoszpóra, vagyis levélpenész ellen meg akarja védeni szőlőjét, az a permezést nem mulasztja el. A második permezés idején ismét ajánlja a keresztény fogyasztási szövetkezetek országos központi áruraktára (**Budapest, Ferenc-körút 16. sz.**) már ismert, és mindenütt kitérőnek talált **KÉK GÁLICZÁT ÉS SZODAJÁT**. A **kék gálicz** ára 26 frt. Nagyobb mennyiségben (ha legalább 250 kilót rendelnek egyszerre) 25 forint métermázsája. A **szóda** métermázsánként 4 frt 50 kr.

Tudomásul!

A keresztény szövetkezetek országos központi áruraktára (Budapest, Ferenc-körút 16. sz.) fölhívja a kereskedők figyelmét, hogy **FLÓRA GYERTYÁT 25 százalékos kedvezménnyel és portómentesen** szállíthat, ha legalább 100 csomót rendelnek egyszerre.

A főtisztelendő papság és t. olvasóink becses figyelmét felhívjuk, mint elősmert és többször kitérített orgonagyáros **MOZSNYI VINCZE** ur üzletére. Lakik **Pozsony, Stefánia-ut 29. sajtát ház.**

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

A háboru. Spanyolország elvesztette Kubát, ezt a szép nagy és termékeny szigetét. A múlt héten csufos veszteség érte, melyben hadserege majdnem egészen megsemmisült. Az a hajóhad, melyet *Cervera* admirális vezetett, teljesen elzüllött. Ez a hajóraj többé szerepet nem fog játszani. *Amerikai forrás* szerint *Shafter* tábornok, a szárazföldi amerikai sereg hadvezére, belátván erői elégtelen voltát, *Santiago* alólszombaton vissza akart vonulni, hogy a parton újabb erősítéseket várjon. Mikor *Sampson* az amerikai haderő parancsnoka, e tervnek híret hallotta, azt tanácsolta *Shafter*nek, hogy várja be, a míg a hajóhad megpróbál bevonulni a *santiagói öbölbe*. Ez üzenet elküldése után az amerikai hajók azonnal megkezdték az öböl bejáratát védő ütegek bombázását s elhallgattatták a spanyoloknak három legerősebb ágyutelepét. A spanyol ágyuk elhallgatása bizonyította, hogy a védelem megrendült. Szombatról vasárnapra virradóra csend volt. De alig pirkadt a hajnal, az amerikai hajók a legirtóztatóbb gránátzáport ontották a csatorna bejáratától keletre és nyugatra fekvő parti ütegekre. Az *Indiana*, *Oregon*, *Massachusetts* kétszáz méternyire nyomultak a csatorna torkolatához s robbanó golyókkal lötték az erődöket. A spanyol ütegek egymásután elhallgattak. Az amerikai tisztek messzelátóikon át látták az irtóztató pusztítást az ágyutelepeken.

A harctérről érkezett legelső hírek szerint ekkor Sampson hajórajja benyomult az öbölbe s a spanyol hajóhadat megsemmisítette. Csak egy hajó menekült meg, állítólag ezen volt Cervera is. Egymásik sürgöny azt erősítette, hogy Cervera vasárnap hajnalban négy hadihajóval kitért az öbölből, de ezek közül három zátonyra jutott, melyeket a spanyolok maguk a levegőbe röpítettek. A Viscaya az egyetlen hajó, mely megmenekült, de az amerikaiak utána eredtek; arról, hogy utólrérték-e, még semmi hír sincs. Ugyane távirat szerint Sampson hajói a santiagoi öbölben vannak s ágyúikkal kezökben tartják a várost.

Spanyol forrás. Blanco marsall hivatalos havanai távirata megerősíti, hogy Cervera hajórajja Santiagót elhagyta és az ellenséges hajórajt áttörte. Cervera délelőtt 11 órakor teljes gőzerővel nyugat felé haladt. Egy Madridban július 5-én reggel 6 óra 7 perckor föladott sürgöny ezt mondja: Az Agencia Fabra jelentése szerint a spanyol tengerészeti miniszter megelégedését fejezte ki azon, hogy Cervera a santiagoi öblöt elhagyta. A spanyol hajóraj megsemmisüléséről szóló amerikai jelentést alaptalannak mondják. A Fabra-ügynökség jelentése szerint a spanyol hadügyminiszter azt a nézetét fejezte ki, hogy Cervera hajóhada utban van Havanna felé.

Szárzaföldi ütközet amerikai forrásból. A Santiagó előtti csata július 1-én, pénteken, hajnaltájban kezdődött, nyolc mérföldnyire, Jaraguától és északkeleti irányban négy mérföldnyire a santiagoi külső erődítésekől. Reggel 5 órakor Lawton tábornok csapatai előre nyomultak, élükön Capron kapitány ütegével. Az első lövést az amerikaiak tették háromnegyed 6 órakor. A tüzet Canney város ellen irányították, hol a spanyolok nagy számmal álltak. Az ágyúk 20 percig dörögtek, a nélkül, hogy a spanyolok válaszoltak volna. Ez alatt a lovasság az országuton Santiago felé nyomult, elől Grimes kapitány könnyű ütegével. Az Elpaso városkában álló spanyolok puskatüzzel fogadták őket, de sokaig nem állottak ellent. A spanyolok meghátrálása után Grimes itt állította föl ágyúit és innen gyors tüzelést nyitott Canneyre. Az ellenség oly veszteségeket szenvedett, hogy egyidőre visszahúzódott. Hátrálását magyarázza az, hogy tűzörsege nem volt. Grimes és Capron ágyúi ekkor Santiago külső erődítéseit kezdték löni. A spanyolok csak a huszonegyedik lövés után adtak feleletet és pedig igen kemény feleletet.

A spanyol tüzekek a legnagyobb szabattal lőttek s golyózáporral árasztották el az spanyol dombot, melyen e közben Sumner tábornok ütötte fel főhadiszállását, körülvéve Garcia, Castillo, Capéta és Rabi kubai fölkelő vezérekkel. Egy robbanó lövedék egy cukorgyárba ütött, melynek tetejéről 10 kubai nézte a harcot: a tető bedőlt és az összes kubaiak megsebesültek, köztök hárman halálosan.

Ezalatt 200 kubai és egy ezred lovasság Wola ezredes vezetésével rohamra indult. Mialatt az ágyúk pusztító tüzzel árasztották el Santiagó külső erődítéseit, az amerikaiak leszálltak a lóról s egy fedett helyről gyors tüzelést kezdtek a spanyolok ellen. A spanyolok nem mozdultak s viszonzták a tüzet, de golyóik az amerikaiak feje fölött repültek el. Egy negyedórát tartó tüzharc után a külső erődítésekben levő spanyol ütegek elhallgattak. Ekkor (délelőtt 11 óra körül lehetett) Capron összes ágyúit a spanyol gyalogság ellen fordította, mire a spanyolok arra az országútra vonultak vissza, a mely a külső védművekből a városba vezet. Az utra tóduló spanyol csapatokat Grimes kapi-

tány kartácsal lövette, mialatt Garcia 2000 kubaival elindult, hogy visszavonulásukat elvágja.

Fél tizenkettőkör Wheehler tábornok betegszállító kocsin harctérrre érkezett s átvette a parancsnokságot. Az orvosok hiába tiltakoztak, a tábornok lóra ült és előre vágatott. A spanyolok ez alatt folytonos harc közt lépésről-lépésre hátráltak. Vitézül viselték magukat s teljes rendben vonultak vissza. Az amerikaiaknak minden talpalatnyi földet vérrel kellett megvásárolniok. A spanyol tisztek nagy erélyt fejtettek ki.

Július 2-án, szombaton, hajnalban a harc újra elkezdődött. Az amerikaiak minden oldalról zárt oszlopokban nyomultak a város felé s a távoli ágyudörögés elárulta, hogy ez idő alatt Sampson is támadja a kikötő bejáratát. Különösen makacs volt a harc az amerikaiak jobb szárnyán. A spanyolok itt nagy számmal és igen vitézül küzdöttek s csakis az amerikai ágyúknak sikerült ellenállásukat megtörni. Ez alatt Lawton, ki pár ezred segítséget kapott, a bal szárnyat megverte s a futó spanyolokkal együtt ért a városba.

A spanyolok ekkor sem adták meg magukat, hanem El-Canney minden házáat utolsó emberükig védelmezték. Most már bizonyos, hogy Santiagó de Kuba megadta magát. Wattson amerikai tábornok a spanyol hajóraj pusztulásáról ezt telegrafálja: 70 tisztet és 1600 katonát elfogtunk, 300 a halottak és vízbefultak száma, 1600 a sebesülteké. Sampson tisztjei és legénysége 170.000 dollárt kapnak külön díjazás fejében Cervera hajórajának elpusztításaért.

A régenskirályné menekülése. Londoni hír szerint Mária Krisztina régenskirályné, a harctérről érkezett kedvezőtlen hírek hatása következtében, hirtelen és váratlanul elhagyta Madridot, mert néplázadástól fél. A hír megerősítésre szorul.

Sz. Felicitás özvegy és 7 fia vértanuk.

Julius 10.

Boldog anya, ki gyermekeit az Ur Isten számára neveli!

Ily boldog anya sz. Felicitás.

Rómában élt, a második században. A római legelőkelőbb és legvagyonosabb családok sarjadéka, a keresztény jámborságban és erényekben is az elsők, a kiválóbbak között tündökölt. Hét fiuval áldotta meg őt az Ur Isten.

Mind a hetet az Isten félelmében és szeretetében nevelte. Férje halála után önmegtartóztatást fogadott Istennek. Imádsággal, jó cselekedetek gyakorlásával töltötte idejét. Akik ismerték, mindnyájan tisztelték, nagyrabecsülték. A pogányok is épültek viselkedésén és annak folytán többen keresztényekké is lettek.

A pogány papoknak természetesen sehogy se terjedt a kereszténység terjedése. Mivel tudták, hogy e terjesztésben jelentékeny része van Felicitásnak és 7 gyermekének, felizgatták a császárt, Antonint, Felicitás ellen. Antonin azonnal meghagyta a helytartóknak, hogy tegyék meg mindazt, amit a pogány papok kívánnak s ezáltal a megbántott isteneket engeszteljék ki.

Publius helytartó ennek folytán maga elé hívatta Felicitást és fiait. Előbb az anyát próbálta eltántorítani. Azért félre hívta őt és előbb szép szóval, ígérettel,

majd pe
visszany
a fenyege
Pu
asszony
életét s
kioltani.

Fe
"S
fognak
ben, ha
Lá
mehet.

Ma
tartott i
"K
ságuk
számith

"K
s a hoz
kegyetle

Gy
tekintse
jeivel eg
jeteke re

Ne félj
nem ár
Pu

tására.
rancsán

Eg
legöreg
csábítg
borzasz

A
javasol
hogy se
sanak!

Ja
igy vál
és imá
hat meg

E
Antonin
neinkn

D
denhat
nekik a

E
A

tartó:
tetek,
veszsz

D
veszed
tudjuk,

éri a g
leteket

bálván
nak, ö
együtt

F
S

sal fo
felelett

"
nyelve

majd pedig fenyegetéssel igyekezett őt a pogányságnak visszanyerni. Felicitás azonban sem az ígéretésre, sem a fenyegetésre meg nem indult.

Publius ekkor haragosan rákiáltott: „Szerencsétlen asszony, hogy kívánhatod annyira a halált és még fiaid életét se kiméled, mert azok életét is kényszerítesz kioltani.“

Felicitás erre így felelt:

„Sőt inkább, gyermekeim Jézus Krisztussal örökre fognak élni, ha hitőkben állhatatosak maradnak; ellenben, ha a bálványoknak áldoznak, örökre elvesznek.“

Látta ebből Publius, hogy Felicitás ellen mire se mehet. Börtönbe záratta őt is, fiait is.

Másnap Publius nyílt téren Mars temploma előtt tartott itéletet; oda vitette Felicitást és fiait.

„Könyörülj fiaidon, mondá Felicitásnak, kik ifjúságuk virágjában diszlenek és a legfőbb hivatalokra számíthatnak.“

„Könyörületed istentelenség — felelé Felicitás — s a hozzám intézett intésed, ha hajtának reá, a legkegyetlenebb anyává tenne.“

Gyermekeim! mondá továbbá a fiaihoz fordulva, tekintetek az égre; ott vár reátok Krisztus az ő szentjeivel együtt; szeressétek őt hiven és állhatatosan; küzdjétek rendületlenül, halhatatlan lelketek üdvösségeért. Ne féljétek azoktól akik a testet megölik, de a léleknek nem árthatnak!“

Publius igen feldühödött az anyának eme buzdítására. A hóhérok által arcul verette Felicitást.

„Te még jelenlétemben mered fiaidat uraink parancsának megvetésére inteni?“ — mondá az anyának.

Egyenkint próbált szerencsét a fiukkal. Először a legöregebbet, Januáriust vette elő. A szokásos módon csábította fényes hivatalok ígéretésével és viszont borzasztó büntetésekkel való fenyegetéssel.

Az ifju felelete azonban ez volt: „Képtelenséget javasolsz. Vétekre csábítasz, de Istenem megerősít, hogy sem ígéreteid, sem fenyegetéseid meg ne ingaszanak!“

Januáris után a másik fiu következett, Bódog. Ez így válaszolt: „Mikeresztények csak egy Istent hiszünk és imádunk és e hitünkben semmiféle kin sem ingathat meg bennünket, mert különben örökre elkárhozunk.“

Ezután jött a harmadik, Fülöp. „A mi urunk, Antonin császár parancsolja, hogy mindenható isteneinknek áldozatok!“ mondá neki a helytartó.

De a fiu így szólt: „Ezek nem istenek, nem mindenható, hanem érzék nélkül való faragványok s akik nekik áldoznak, örökre elvesznek.“

Ez is visszakerült a börtönbe.

A negyedik testvért, Szilvánt így fogadta a helytartó: „Amint látom, gonosz anyáttal összebeszéltek, hogy megvetvén a császár parancsát együtt elveszszetek.“

De az ifju viszonzá: „Ha félnénk a mulandó veszedelemtől, örök büntetés érne bennünket; de mivel tudjuk, mily jutalom vár az igazakra s mily büntetés éri a gonoszokat, bátran vetjük meg az emberi rendleteket, hogy Isten parancsát megtartsuk, mert akik, bálványaitokat megvetve, a mindenek Urának szolgálnak, örök életet nyernek; ördögeitek imádói pedig velök együtt az örök tűzben vesznek el.“

Hátra volt még a három ifjabb testvér.

Sándor következett. Ezt is szitkokkal és átkozódással fogadta a helytartó, De ez sem maradt adós a felelettel.

„En Krisztus szolgája vagyok, mondá: őt valija nyelvem, őt birja szívem, őt imádom szüntelen; mert ő

az igaz Isten, ki a mennyországban örök boldogságot biztosít számunkra.“

Tehát ezzel se boldogult a helytartó.

Még a kettőben bizott.

Vitályos jött előbb. „Te bizonyon elni akarsz, nem pedig meghalni?“ mondá neki. De az így felelt: „Ki kíván inkább élni? az-e aki az igaz Istent imádja, vagy az, aki az ördög kegyét óhajtja megnyerni?“

Kit értesz az ördögön? kérdé Publius.

„A pogányok istenei az ördögök mind,“ — felelé a fiu.

Elő állította az utolsót, a gyermek Marciálist is.

„Timagatokon kegyetlenkedtek, szölt ehhez, midőn a császár parancsait megvetve, romlásokra törtök.“

„Nem rég keresztelt meg egy jámbor áldozár, mondá a gyermek — s ekkép intett: gyermekeim maradj hű hitedhez, és valld meg Jézust, habár zaklatnának is. Mert ő vérét ontotta érted a keresztfán s nem kíván tőled mást, minthogy őt szeressed. Hagyj tehát nekem békét bálványaidal, kiknek egyike sem igaz Isten!“

A helytartó így mind az anyával, mind pedig a fiukkal kudarcot vallott. Dult-fult mérgében. A pogányok is dühöngtek.

Publius jelentést tett a császárnak. A császár azt rendelte hogy az elfogottak mindegyike más más bírnak adassék át és halálra kioztassék.

E császári rendelet értelmében mind az anya, mind a 7 fiu vértanu halált szenvedtek.

Sz. Januárt olomgolyókkal hegyesített kötelekkel halálra verték.

Sz. Bódogot és Fülöpöt botokkal verték agyon.

Sz. Szilvánt magas szírtől letaszították.

Sz. Sándort, Vitályost és Marciált lefejezték.

Mind e kioztatást az anyának szemlélnie kellett. Őt csak 4 hónap mulva végezték ki. Fejét vették 150-ben.

Sz. Felicitás sirja fölött később templomot építettek a keresztények.

Sz. Vérltanuk, könyörögjétek ifjainkért, hogy ők is bátran vallják mindenkor keresztény hitüket!

Sz. Alajos társulata.

Sz. Alajos napjának megünneplési módjáról ime néhány hir:

Ersekujvárott sz. Alajos napját a szokásos módon az idén is megünnepték. Az elemi VI. V. IV. osztálybelyiek megáldoztak e napon. Ezek után a sz. Alajos érmecskéjét kapták nemzeti színű szalag csokron. Az alsóbb osztálybeliek csak zöld csokrocskával lettek kitüntetve.

Komárom sz. Alajos napján az iskolás fiuk és leánykák gyóntak és áldoztak. Volt ünnepies nagy mise is. Ájtatosságban az inasok és iparos legények közül is többen részt vettek.

Vágkirályfa sz. Alajos napját megelőző vasárnapon a társulati tagok a szentségekhez járultak. Ugyane tagok egyuttal az élőrózsafüzérbe is beállottak, 15-en épp egy teljesrőzsát alkottak. E vasárnapon a ft. lelkiatyjok szép beszédet intéztek hozzájuk sz. Alajosról és a rózsafüzérről. A sz. beszéd után a sz. mise alatt a sz. Alajos társulati tagok a bold. Szűz oltárnál állottak. 3-an sz. Mária lobogóját tartva, 4 ministrálva és 8 égő szentelt gyertyával. Ugyanott sz. Alajos lobogóját is óhajtják megszerezni.

Nagyváradon sz. Alajos napján a premontreik templomában a gymnasium új zászlóját szentelték fel,

amelyet Des Echerolles Kruspór Sándorné ajándékozott a gymnaziumi ifjuságnak. A nehéz fehér selyem zászlónak egyik oldalán sz. Mária képe van, a másikon a premontrai rend alapítójaé, sz. Norberté.

Sz. Alajos napja alkalmával társulatunkról az „Esztergom” és a „Religio-Vallás” című katolikus lapok is tudomást vettek, ismertetve és ajánlva a társulatot.

A tagok szám 1634.

A legutóbbi negyedben június végéig jelentkeztek: Áprilisban 84, Májusban 43, Juniában 93, összesen 220 még pedig:

1. Pestmegyéből (Vác.) 44. 2. Zalamegyéből (Botfa) 7. 10. Vasmegeyből (Kőszeg, Nyögr) 7. 10. Békésmegyéből (Békés) 3. 8. Bács-Bodrogmegyéből (Zenta) 1. 9. Brassómegeyből (Brassó) 1. 5. Háromszékmegeyből (Baróth) 3. 3. Pozsonymegyéből (Taksony) 1. 7. Nyitramegyéből (Vágkirályfa) 21. 15. Komárommegye (Komárom) 1. 12. Esztergommegeye (Esztergom) 10. 13. Hevesmegeyből (Eger) 17. 14. Borsodmegeyből (Miskolc) 4. 15. Abauj-Tornamegeyből (Kassa) 98. 6. Zólyommegeyből (Besztercebánya) 2. Összesen 220.

Sz. Alajos, az ifjuság pártfogója, könyörögj érettünk. Ipolyszécsénke, up. Nagyfalu, Hontmegeye

Fischer Agoston, p.ébános.

Asbóth János könyve.

Asbóth János jeles és hatalmas művel gazdagította a könyvpiacot.

„Asbóth János társadalom-politikai beszédei” címen kiadta azon parlamenti beszédeit, melyeket az egyházpolitikai viták óta tartott.

Asbóth János nemcsak a néppártnak, de az egész háznak diadala. Hatalmas tudása, nagy tapasztalata, erőteljes előadása, élénk nyelvezete, metsző gunyja, szíporázó szelleme a képviselőház legelőkelőbb tagjai közé emelik. Beszédeit olvasni is gyönyörűség. Rendkívül sokat tanul belőlük az ember. Az utolsó esztendő társadalmának kitűnően megfestett története és hatalmas kötet. Az egyházpolitikai küzdelmek képét e kötet olvasása nélkül nem is lehet jól megismerni. Hisz e küzdelemben Asbóth volt az egyik s nem a leggyöngébb zászlóvivő. Ő harcolt a legelső sorokban. Ő rá lövöldöztek legtöbbször s az ő ütegei ütöttek a liberális hadsorokon legfőbb sebeket. Asbóth könyvét nem nélkülözheti tehát, aki az újabb idők történetét ismerni akarja.

Asbóth a magyar parlament egyik legeszesebb és legszellemesebb embere s az észesség és szellemesség könyvének minden sorából szíporkázik.

Aki teheti, iparkodjék e kitűnő könyvet megszerezni, de különösen a kaszinók, körök és egyesültek, valamint a plébániák könyvtárai rendeljék meg Asbóth művét, mely az egész könyvtár díszére és értékének emelésére szolgál.

Meg lehet rendelni a „Magyar Néplap” szerkesztőségében, Budapest, VIII. Práter-utca 44. sz. Ára a majd 700 oldalra terjedő, finom kiállítási műnek 3 frt 50 kr. Félbörben 5 frt.

Szőlősgazdák könyve. A Horvát Sándor műkertész ur által irt nélkülözhetlen kézikönyv már megjelent, kibővítve egy fejezettel, melyben Botosispán tárgyalja kimerítően azt a fontos kérdést: *hol és milyen feltételek mellett lehet a szőlőfelújítás céljaira olcsó kölcsőnpénzt kapni?* — A könyv iránt való nagy érdeklődés mutatja, hogy egy ilyen műre szükség volt. Valószínű hogy második kiadást is kell majd belőle rendezni. A mű ára, míg a készlet tart, példányonként, bérmentes küldéssel egy korona. Kapható a „Magyar Néplap” szerkesztőségében, Budapest, VIII. ker. Práter-utca 44.

Besztercebánya angyaliszivű főpásztora, Rimely Károly aranymiséjét ünnepli. Ötven esztendő előtt lépett az Ur oltára elé s ötven év előtt mutatta be először áldozatul a Fiut az Atyának. A félszázados életpálya fény között folyt le. Sok édes emlék fűződik a lepergett öt évtizedhez. De egy se magaslik ki annyira, mint az, hogy a püspök ur öméltóságát tanította megboldogult trónörökösünket, Rudolf királyfit magyarul.

Öméltóságával együtt ünnepel nemcsak egyházmegyéje, de a magyar haza egész katolikusága, sőt szeretett királyunk is, ki a következő sürgönnyel örvendeztette meg a püspök urat:

Különös örömmre szolgál, hogy a mai napon 50 éves áldozári jubileumát teljes testi és szellemi erőben ünnepli és szivemből kívánom, hogy az isteni Gondviselés Önt, a buzgó főpásztort és nemesszivű emberbarátot, a haza és egyházmegyéje javára még évek hosszu során át tartsa meg.

Mi is örömmel sorakozunk a tisztelők közé, hogy letegyük tiszteletünk koszoruját az ünnepelt főpásztor lábaihoz.

P. Magyarod. Az idén nem, mert már ment, májusban. — **Sz. K.** (Tönje.) Elküldtük azt a számot, melyben a kérvény van. Onnét másolják le. — **H. J.** (Berhida.) A megbízást H. István és József-cég irta alá. Azon fogjuk keresni. — **F. Gy.** (Hosszapályi.) Jönni fog, de csak később, ha majd rákerül a sor. — **H. M.** (Laskod.) Vártam sorait s csodálkoztam, hogy nem jöttek. Köszönet. — **T. Cs. I.** (Gyöngyös.) Lássá, lássa, hogy hazudik, hogy misztifikál a zsidósajtó. Mindenkit magához mér s föl se tudja tenni, hogy nem mindenki jár el úgy, ahogy e sajtó szokott. Minálunk mondva csinált tüntetés nincs. Ha van tüntetés, az mind szivből jön. Levelét meghozzuk, hadd piruljon a hazug, ha ugyan tud pirulni. — **K. J.** (R. Kisujfalu.) Chernel György nem adta be kérvényüket. Küldjék be hozzánk, majd szerkesztőnk beadja. Képviselőjükkal pedig szakítsanak meg minden összeköttetést. Akinek ilyen szíve van a nép iránt, azzal nem érdemes szóba állni.

A kiadóhivatal üzenetei.

V. I. (Kiskozár.) **K. L.** (Kalocsa.) **T. K.** (Kajár.) **Özv. H. I.-né.** (Simonyfalva.) **K. S.** (Petrovoszelo.) **G. I.** (Zajk.) A küldött összegből az első negyedik tartozásuk levonatott: előfizetésük szept. végén jár le. — **I. I.** (Pusztá-Gyapa.) **P. P.** (Tarna-Méra.) Előfizetésük szept. végén jár le.

Gabon
13-45. — P
13-45. — B
Rozs 8
Árpa t
— Sörfözdei
Zab 7
Kukor

0 1
23- — 22.4

7/2

14.00

Hüvel

8-50. — Bor

10-50—11. —

Lencse 13—

MÁ
ERZS
BET

Richt

Ezen M
már több
lésként a
hülésekné
rendelteti
Liniment
házi szer,
70 kr. és 1
szertárban
gyógyszer
svatosak
forgalomb
egy év
nélkül m
RICH

minde
ezekh
minde
igy a
Mári

Olesó Cseh ÁGYTOLLAK

5 kiló új jó fosztott pormentes
4 frt. 80., 5 kiló jobb 6 frt. 5 kiló
hófehér pehely lágyságu fosztott
9, 12, 15 frt. 5 kiló felpehely 6.
7, 20, 9 frt. 5 kiló hófehér pehely
lágyságu fosztatlan 12, 15 frt. pe-
hely 1.80, 2.40, 3, 3.30¹/₂ kilónként.

Varrott ágy
takarók
igen jók 2 frt 20
krtól feljebb. Szté-
küldés bérmentve
és utánvétellel.

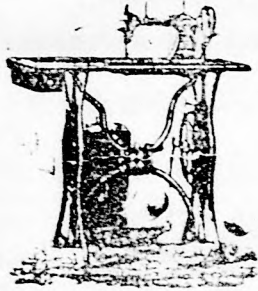
Nem tetszők kleseré tetnek vagy visszavétnenek.

Megrendelésnél pontos cím kértik:

Benedikt Sachselt, Klattau 403,
(Csehország.)

Horváth István

mezőgazdasági, varrógépek órák és óra-
lánczok gyári raktára

BERHIDÁN.

Ismeretes, hogy a
budapesti czégek a
magas lakbér és adó
miatt drágán vannak
kényszerítve árucik-
keiket eladni. En ki
saját házámban is
állván, kiadásaim is
kevésbé, áruimat
pedig ép ott szerezem
be, hol a fővárosi
czégek, czélom pedig
egyesen az, hogy
keves haszon mellett
nagy forgalmat er-
jek el, ép azért

azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy 6 évi jótállás mellett ad-
hatom áruimat a következő oleó aron:

1 drb. család Singer varrógép csinos gömbölyű záró szekrényvel,	27 frt.
magas karu a legelegánsabb kivitelben	48
nyganez karika hajós szerkezettű	48
Iparosnak Singer Módium	38
Iparosnak legelősebb Singer	48
Iparosnak legelősebb Singer karika hajós	65
Iparosnak erős Howe	40
drb. T. H. jegyű 8 kézes elsőrendű szecskavágó gép	22
nagy lendkerekekkel	24
Ugyanez igen erős 4 késsel	24

Zsebórák:

1 db. nikli remont. igen pontos járó, finom, sima fedéllel	1-es 2 fr. 50.—
Ugyanez legfinomabb nikkelből, igen erős	2 " 4 " —
Ugyanez égetett tula	3-as 5 " —
Ezüst henger 6 köves 1 fedetű Remontóár	4-as 5 " —
Ugyanez 10 köves aranyozott kerettel Remontóár	5-ös 6 " 50.—
Ezüst dupla tokos nikkel tula rendkívül elegáns.	6-os 5 " 50.—
Remontóár	7-es 10 " —
Igen erős dupla tokos 15 köves Remontóár ánker	8-as 11 " —
Tula ezüst 15 köves Remontóár, ánker	9-es 13 " 50.—
Ugyanez, legelegáns, kiállítás aranyozott Remont.	10-es 18 " —
kultsal 0 felsége aranyozott képével.	
Dupla tokos legelősebb Roccoco oxydált ezüst 15	
köves, nehéz igen finom gazdag relief-gravírozással	
Remontóár	

Tovább szállítok előnyös ár és részletfizetés mellett is minden-
nemű 14 karátos arany férf. női órákat és lánczokat, valamint
fali lógó és inga órákat, nemkülömben mindennemű mezőgazda-
sági gépeket malom berendezési czikkeket, a legjobb bizonyult
telepán azilló permeterket, kovács szerzőmokat, oliva és ásvány
gép olajakat, és világító hirtvének örvendő Kossuth Lajos véd-
jegyű angol acél kaszakat 1 frt darabját.

Felkérem tehát mindazon római kath. vásárlókat, kiknek e
szakmába vágó tárgyra szükségük van, s azt róm. kath. czég-
nél óhajtik beszerezni, kegyeskedjenek hozzám fordulni levélleg,
melyre rögtön kimerítő válasz adatik és a rendelt tárgy azonnal
a legelősebbben elküldetik. Meg nem felelő árak vissza
csorítatnak. Hasznai tisztelgettel

Horváth István.

Nyomatott a „Szent Gellért” könyvnyomdában, Budapest, Práter-utca 44.

Legelősebb és legelőnyösebb biztosítás

az

Orsz. magy. kölcsönös biztosító szövetkezetnél

Budapest, VIII. József-körút 8. szám.

Alakult 1894. évben. — Biztosítéki alap 600,000 kor.

Elnök: Teleky Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Vezérigazgató: Szönyl Zsigmond. Az igazgatóság tagjai: Andrassy Géza gróf, Bujanovich Sándor, Dessewffy Arisztid, Püspöky Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán Szönyl Zsigmond, gróf Teleki Sándor.

Az Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet úgy a tűz, mint a jégbiztosításnál oleó díjával, humanus eljárásával és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével országsszerte megnyerte a gaz laközönség teljes bizalmát.

A szalmás eleséget és takarmányt

tűzkár ellen egy intézetnél sem lehet oly oleón és kedvező feltételek mellett biztosítani, mint a szövetkezetnél.

Kisgazdák ha huszan egyszerre, egy csoportban, de külön-külön ajánlattal termésüket jégbár ellen biztosítják, 10% engedményben részesülnek.

Bővebb felvilágosítást ad

Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet igazgatósága
Budapest, VIII. József-körút 8. sz. és a vidéki ügynökség.

Tessék figyelni.

Hazánkban a kaszakereskedők nagy mérvben üzük a szédelgést és az üzérkedést. És miután a „Szent-Antal” jegyű kaszámmal, melynek híre bejárta az egész országot, egy kissé a szédelgőknek a körmükre koppantottam, azt mindenféle furtanggal utánozzák, és el akarják hitetni, hogy óeska portékájuk valódi „Szent-Antal” kasza, ezzel szemben kijelentem, hogy Magyarországon sem ügynököt, sem utazót nem tartok és a valódi „Szent-Antal” kasza csak nálam kapható.

A tisztelt gazdaközönségnek egy nélkülözhetetlen és legelősebb használt szerszáma a kasza, a jó kasza egy kincs; a rossz kasza egy olyan nyűg, mely nem érdemli meg, hogy kézbevétessek. Mindenki meg van arról győződve és mégis vakon hisz a czifra nevekkel felavart kaszákban és magukat éjig magasztaló elárúsítóknak. Az egyedül kasza, mely eddig minden tulajdonosát várakozáson felül kielégítette,

a Szent-Antal kasza,

mely méltán megérdemli a **népkaszája** címet mint a hogy sok vidéken nevezik. Ezen kasza elismerésének egy nagyobb részét szívós, sem nagyon kemény, sem lágy és csodálatra méltó könnyűségének köszönheti.

Különösen azért felel meg a közönségnek, mert a „Szent-Antal” kaszának erős nyaka, igen vékony pengeje van és egy rendes kaszás ember kezéhez van igazítva; nem kell kovácskézre adni a nyakát hajlítani, mert ezáltal a kasza hátulja rendszeren lágyul.

Sok gazda a hibás kalapálás által a legelősebb kaszát is elrontja, ez a „Szent-Antal” kaszánál nem jöhet elő, mert az már ki van kalapálva és kipróbálva lez a gazdaközönségnek átadva.

A „Szt-Antal” kaszával csupán egyszeri kalapálással több napon át lehet dolgozni és egyetlen kaszakó fenéssel 120—150 lépésnyire lehet akár a legkeményebb és legsűrűbb hegyi fűben is kaszálni.

Minden darabért jótállást vállalok és a meg nem felelőt kicserélem.

A szent-Antal kasza árai:

70	75	80	85	90	95	100 cm. hosszú
1 frt	1'05 kr	1'10 kr.	1'15 kr.	1'20 kr.	1'25 kr.	1'30 kr.

Amergani kaszakó a legmegelősebb. Ára 25 kr., 10 drb 2 frt. — Ezüst acél kalapáló készllék álló és kalapács párban ára 85 krajczár. — Szent Antal acél sarlók darabonként 35 krajczár 10 drb 3 forint.

5 darab kasza rendelésnél a posta költséget a kaszagyár fizeti 10 drb rendelésnél egy darab ingyen. Megrendelhető: **SOHR JÓZSEF** urnál Somogy-Szill.

A szent-Antal kasza csak akkor valódi ha a fokán ismert védjeggyel és a tábláján nagy olvasható ketűkkel ezen fölirat van: „Sohr Szent Antó” acél kaszaja.

Képes árjegyzéket ingyen küldök.